

Jak se modlí pionýři
fotoreportáž

2

Předvánoční těšení ve Zborovicích
reportáž

6

Ledový víkend pro děti
reportáž

89

Karnevalové girlandy
námět na rukodělnou činnost

23

Jak se modlí pionýři

Oči upřené na obrazovku počítače, hledám někde nějakou lepší předpověď počasí, sama sebe přesvědčuji, že tentokrát jim určitě nevyjde. Přání „Panebože, ať je hezky!“ se mění na „Bože, ať alespoň neleje!“

Proč? V neděli máme Čertovskou školu. První akci, kterou se naši Tuláci rozhodli připravit pro veřejnost. Chceme se ukázat, chceme o sobě dát vědět. A taky chceme nalákat nové členy, připomínat se rodičům, že tady jsme. Zatím to ale vypadá, jako by se všechny mocnosti světa spikly proti nám.

Proboha, proč si tolik přeju, aby akce vyšla? Protože vše připravovaly děti samy, vymýšlely úkoly pro prcky, tvořily plakáty, promýšlely, kam je dát, koho oslovit, připravovaly si masky čertů a andělů, vytvářely jsme dárky do obchůdku.

Panebože, ať přijdou, ať tam ti naši čertíci a andělé nemrzou zbytečně, ať nejsou zklamaní, ať jim jeden nezdar nevezme chuť dělat něco pro jiné.

Proboha, ať nenastydnou. Copak čerti, těm bude v kožichu teplo, ale co chudáci andělé.

Panebože, jestli má pršet, ať leje od rána. Protože se akce koná na hřišti, je jasné, že za vytrvalého deště nebude. Tak jsme to alespoň psali na pozvánkách.

Konečně je tady naše neděle: zima, vítr, drobné přehrášky, ale taky třináct čertů a andělů na svých stanovištích, jeden pionýrský pes, kterému je dost teplo, jeden Mikuláš, jedna čertice obchodnice a dvě civilní osoby. A hlavně doufání, že někdo přijde.

„Čichám, čichám člověčinu!“ hlásí čerti. A pak přichází další. Za chvíli se to na hřišti hemží dětmi, většinou předškoláky, rodiče postávají u obchůdku, kupují si andílky z korálků, ryby z pedigu, hvězdičky. Prohlíží si nástěnku.

Naši čerti a andělé ruku v ruce s prcky trpělivě házejí brambory do koše, probíhají čertovskou stezku s pytlím na zádech, vážou se čertovské ocasy. Na pahorku se skáče panák, tedy pardon, čert. Jezdí se na dřevěném koni. A taky se hraje fotbal: čerti proti prckům. Andělé dělají branky a víte, kdo je rozhodčí? No přeci pes.

Pár přepršek nám nevadí. Sbaleno. Začíná lejt jako z konve. Večer na facebooku děti nadšeně píšou, jak to bylo super. Před odchodem mi ještě Daník dává hádanku: „Avičo, víš, co je nejlepší přítel čerta a anděla?“ „To tedy nevím.“ Dan se pobaveně směje: „No přeci termoska.“

Panebože, nevím, jak vypadáš, kde bydlíš a jestli vůbec jsi, ale i tak ti děkuju za to, že to vyšlo.

Vladimíra Aviča Brandová, PS Tuláci Klatovy
Foto: Renata Holá

PS: Možná se mi budete smát, ale já věřím na Tuláckého Pánaboha.

Tak se nám to krátí, ani jsem se nerozkoukal a už jsme tomu konci světa zase o měsíc dřív... Když ale budeme mít pořád dost co na práci, třeba apokalypsu přečkáme a ani si jí moc nevšimneme. Myslím, že většině čtenářů Mozaiky se to klidně může stát, protože neznám v Pionýru moc lidí, kteří by si stěžovali na dlouhou chvíli.

Dokladem ostatně může být minulý víkend, kdy na nějaké potopy světa a podobné pohromy zkrátka už nezbyl čas. Na vysvětlenou – tento úvodník píšou jako každý správný úvod až nakonec – tedy po víkendu, kdy proběhla (mimo jiné) Ledová Praha a koncert Děti dětem – akce, na něž jsme s uzavřením tohoto vydání čekali těch pár dní, o které vám přijde později, než jste zvyklí.

Uplynulý víkend ale není to jediné, co naplňuje stránky této Mozaiky, dočtete se tu také o mnoha často (před) vánočně laděných aktivitách. Ač se to může zdát v únoru už poněkud zpozdilé, taková je daň za vydávání měsíčníku – akce proběhnou v prosinci, začátkem ledna dostaneme články a zařadíme je do čísla, jež vyjde začátkem února. Ale věřím, že vám trocha vánoční nostalgie nebude proti mysli. Dodám, že těch (nejen vánočních) příspěvků bylo tentokrát tolik, že jsme je na dvoustranu dostávali jen horko těžko – ale tak to má být, čím více, tím lépe, takže se neostýchejte, adresu do redakce určitě znáte (pro jistotu – mozaika@pionyr.cz).

Na závěr si musím postesknout – tentokrát nám nevyšlo místo na vtipy. Ale budeme se snažit to v příštím čísle napravit a vybrat několik vypečených kousků – a když nějaké (publikovatelné...) pošlete sami, budeme jedině rádi!

Jakub

Kalendářium

nabídkový plán akcí a soutěží

9. – 11. 3. 2012	RVVZ Vysočina	Ždár nad Sázavou	PS Hamry
30. 3. – 4. 2012	Uzlařská soutěž O Putovní pohár Zlaté Růže	České Budějovice	Jihočeská KOP
13. – 15. 4. 2012	Kamínka 2012	Mladá Boleslav	ÚPVC
21. 4. 2012	Pionýrská Stezka – krajské kolo Vysočina	Heraldice	PS Okříšky
5. 5. 2012	Český pohár v ringu	Dolní Slivno	1. PTS Táborník Mladá Boleslav
16. 5. 2012	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha
8. – 10. 6. 2012	Branná hra Cesta odhodlání	Lužické hory	PS Výři Stráž pod Ralskem
27. – 30. 9. 2012	Víkend Zlaté fazole	Královéhradecký kraj	Pionýr
7. – 9. 6. 2013	Republikové setkání pionýrských oddílů	Plzeňský kraj	PIKOP

Nabídka vzdělávacích akcí, PVC, 2012

Hlavní vedoucí dětských táborů

2. – 4. 3.	Brno	Jihomoravské PVC
2. – 4. 3.	Ostrava	Moravskoslezské PVC
16. – 18. 3.	Ústí nad Labem	Ústecké PVC
16. – 18. 3.	České Budějovice	Jihočeské PVC
23. – 25. 3.	Stráž pod Ralskem	Liberecké PVC
27. – 29. 4.	Skavsko u Morkovic	Olomoucko-zlínské PVC
7. – 9. 9.	Bělčice u Kaliště	PVC KOP kraje Vysočina

Obsah čísla 6

- 1 Děti dětem 2012
- 2 Jak se modlí pionýři
- 4 Z jednání orgánů Pionýra Ohlédnutí za Miroslavem Drobným
- 5 Oblastní porady
- 6 Předvánoční těšení ve Zborovicích
- 7 Kamínka 2012 Dny otevřených kluboven
- 8,9 Ledový víkend pro děti – Ledová Praha a koncert Děti dětem
- 10,11 Aktuality z Klíčení
- 12,13 Tržiště nápadů a zkušeností; Robin a Páťa
- 14,15 Sami o sobě – zprávy ze sdružení
- 15 Dny otevřených dveří; Kamínka 2012
- 16 Informace z (o) ústředí
- 17 Vzdělávání
- 18 Táborový koutek
- 19 Nesmrtelné oddíly
- 20 Mávnutí křídel motýlích
- 21 Pohádkové postavy – kvíz
- 22 Kaleidoskop
- 23 Karnevalové girlandy – námět na rukodělnou činnost
- 24 Ptačí výprava – komiks

foto na titulu: Matěj Feszanicz

Mozaika Pionýra – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzavěrka tohoto čísla: 8. 1. 2012.

Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk 300 dpi. Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek (Jakub). Redakční rada: Mgr. Martin Bělohávek (Martin), Mgr. Karel Krτίčka (Krték), Miroslav Jalovecký (Mirek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). Ilustrace: Jaroslav Dostál, Jiří Filípek, Dalibor Vlach. Grafická úprava: pixelia.cz. Tisk: BOFTISK Nymburk. Distribuce: Postservis. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Led(n)ová Česká rada Pionýra

Počasí je nevyzpytatelné, nikdy nelze předem říct, jak to bude se sněhem, a proto se lednové jednání České rady Pionýra konalo v Praze. Ale i když nebylo po bílé příkrývce ve středních Čechách téměř ani památky, přesto se setkání neobešlo bez problémů. Celá Moravskoslezská výprava totiž zůstala kus před Prahou (pendolinu

o hodinu a půl později, jednání tedy začalo bez nich. I když toto zasedání bylo od začátku plánované coby zaměřené na sekce, byl samozřejmě prostor i pro nezbytné společné jednání celé České rady. Co bylo jeho obsahem? Hned v úvodu po nutných formalitách zazněly informace z KOP a o práci orgánů Pionýra, tentokrát především Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra. Důležitou novinkou je schválená novela Směrnice pro přípravu a vzdělávání v Pionýru, která oproti předchozí verzi doznala výrazných změn a měla by být přehlednější a jasnější. Dalším

nehlasovaly a vyčkávaly," upozornil předseda Pionýra Martin Bělohávek. Celorepubliková 'náborová akce', která má sdružení přinést nové členy, se bude konat druhý zářijový týden a přilehlé víkendy, tedy od 8. do 16. září. Česká rada také schválila záměr na konání víkendu Zlaté fazole na konci září (27. – 30. 9.). Jde o výběr a představení toho nejlepšího, co činnost Pionýra nabízí – zajímavé aktivity, semináře a podobně. České radě byl představen nástin programu i personálního zajištění akce. Vyhlášen byl také aktuální ročník Soutěže etapových her. Zazněly i informace o připravovaných akcích, jako Český den proti rakovině, Kamínka či Bambiriáda. Česká rada Pionýra dostala také informaci o tom, že z rozhodnutí VV ČRP už Miroslav Jungwirth není zástupcem Pionýra v České radě dětí a mládeže (ČRD). Sobotní odpoledne i večer byl čas vyhrazený pro jednání sekcí ČRP a také jednání mezi sekcemi. V neděli pak Česká rada ze všech sekcí vyloučila zprávy shrnující výstupy jejich práce – s některými z nich se jistě setkáte v dalších číslech Mozaiky.

Mirka Tolarová

Ohlédnutí za Miroslavem Drobným

Ahoj všichni kamarádi pionýři. V pátek jsme se rozloučili s Miroslavem Drobným – Goliášem, duší 5. PS Děčín, který zemřel nečekaně 28. 12. 2011.

V jeho oblíbené hospodě bylo snad 150 lidí ze všech pionýrských skupin v Děčíně. Pionýrů dnešních i bývalých. Těch, kdo s ním pořádali tábory, akce pro děti, budovali Janovku a nějak se s ním ve svém životě potkávali. Mezi nimi spousta jeho odchovanců, „jeho dětí“. Tam jsem pochopil, kolik lidí ho mělo rádo a kolika z nás bude chybět. Chybět bude hlavně Pionýru.

Nemohli přijít všichni. Proto se jeho kamarádi a přátelé scházeli i na děčínském náměstí a u jeho fotky zapalovali svíčky. Věc neuvěřitelná a úžasná. O pár dní dříve se stejným způsobem obyvatelé Děčína loučili s Václavem Havlem. To je srovnání, které bere dech. Pionýr Goli a Václav Havel?

Už nikdy ve svém životě nebudu mít pochybnosti o tom, co znamená být pionýr. Přeji nám všem, aby nás naše okolí ctilo a uznávalo jako Goliáše. I když se to bohužel projeví třeba až při tom posledním rozloučení.

Čest jeho památce.

Jiří „Pérák“ Perkner

důležitým schváleným materiálem pak byly Pokyny pro čerpání dotací MŠMT pro rok 2012. Zavedeným evergreenem se stal mezinárodní tábor Train 4 Change, takže nemohl chybět v programu ani v lednu. Tentokrát vyúčtování hodnotila Revizní komise Pionýra. „Nesedí ani počty a seznamy účastníků,“ podívoval se člen Revizní komise Jindřich Červenka. Zároveň dodal, že jsou stále nesrovnalosti v účetnictví a stále chybí mnohé doklady. Pozitivnější stránkou jednání se stalo schvalování několika nových akcí. Především týden otevřených kluboven – akce, která podle výsledku hlasování zaujala třetinu skupin.

Poznámka: Neobvyklým materiálem na tomto jednání České rady Pionýra byl dotazník pro členy, který zjišťoval jejich názory na aktuální (viz mnohokrát připomínané usnesení Výročního zasedání Pionýra) otázky organizačních proměn a personálního obsazení funkcí v Pionýru. Velká část z nich se například shodla na potřebě zeštíhlení našich orgánů. K otázkám předpokladů budoucích představitelů Pionýra přistoupili odpovídající různě – někteří například uváděli, že by budoucí vrcholné představitelové měly zdobit ctnosti jako zodpovědnost a čest, jiní viděli jako klíčovou podporu z rodiny a vyřešený osobní život. Více se dočtete v následující Mozaice.

Rychlovka Výkonného výboru ČRP

Jednání České rady Pionýra předcházelo krátké zasedání Výkonného výboru ČRP, který se sešel v pátek od devíti hodin večer. Na programu bylo několik operativních záležitostí. Jedním z prvních témat bylo schvalování vyznamenání, z nichž některá byla již udělena na společenském setkání před koncertem Děti dětem – který byl také probírán, konkrétně jeho personální a organizační zajištění.

Část stručného jednání byla věnována i ekonomickým a administrativním informacím, např. o účasti Pionýra ve vyhlášeném výběrovém řízení v rámci projektu Klíče pro život, či o administraci dotací MŠMT pro Moravskoslezskou KOP. Jak je naznačeno v předchozím textu, Výkonný výbor ČRP se zabýval také vnějšími vztahy sdružení – konkrétně zastoupením Pionýra v Představenstvu ČRD. Program byl zakončen organizačními informacemi k nadcházejícímu jednání České rady Pionýra a k probíhajícím oblastním poradám, o nichž se více dočtete na následující straně.

Jakub

Co se povídá

V minulém čísle Mozaiky (na straně 7) jste se mohli dočíst, že se roztáčí kolotoč Oblastních porad. Zkrátka série setkání zástupců pionýrských skupin jedné KOP se zástupci vedení Pionýra. Pro ty z vás, kdo se Oblastních porad nemohou zúčastnit, ale mají zájem o předávané informace, jsou následující řádky.

Činnost Pionýra

V minulé Mozaice bylo řečeno, že hlavním cílem letošních Oblastních porad je rozprava o obsahu činnosti Pionýra – tedy především té společné činnosti – velkých akcí, soutěží a podobně. Výstupem této rozpravy by měly být odpovědi na několik otázek:

- Jaké akce pionýrské skupiny chtějí či naopak nechťejí?
- Proč se republikových akcí tolik neúčastní a jak to změnit?
- Proč některé republikové akce nepořádáme a jak to změnit?
- Proč neprobíhají krajská kola (dříve) postupových soutěží?
- Co kdo můžeme nabídnout sdružení?
- Jaké jsou představy sdružení o činnosti Sekce výchovy a obsahu činnosti ČRP?

Na výstupy si nicméně musíme počkat, až budou porady uzavřeny.

Výběr informací

Kromě stěžejního tématu činnosti se na Oblastních poradách tradičně prezentuje informační blok s vybranými aktualitami, organizačními pokyny, představováním projektů a podobně. Pojdme si jeho obsah shrnout:

Dlouhodobé projekty

Součástí prezentace jsou informace o probíhajících projektech, jako je **Klíčení** – základní představení, struktura, průběh, přínos (viz www.kliceni.cz) i o připravovaných a postupně se rozvíjejících aktivitách, například **Pionýrský geocaching** (viz Mozaiku z prosince 2011, strana 14).

Informace o akcích

Nemůžou chybět aktuálně připravované akce – účastníci porad se tak dozvědí například o přípravách **Kamínek 2012** (informace v několika posledních Mozaikách, zde strana 7, více také kaminka.pionyr.cz), **Dnů otevřených kluboven** (více také na straně 7). Zazní také výzva k zapojení do **Českého dne proti rakovině** (16. 5. 2012 – viz chcemepomahat.pionyr.cz), dále anotace připravovaného **Vikendu Zlaté fazole** (podrobnosti v následující Mozaice) kurzu zvaném **Piofazole** (blíže dál na této straně). Dále do budoucna pak hledí informace o chystaném Republikovém setkání pionýrských oddílů, jež proběhne v roce 2013 v Plzeňském kraji.

Praktické informace

Nejen pro tyto uvedené akce byla zřízena takzvaná „**přihlašovna**“ – internetová stránka sloužící k přihlašování na akce (prihlasovna.pionyr.cz – dotazy a připomínky směřujte na Jindřicha Červenku – jindrich@pionyr.cz). Zajímavou je jistě i informace o stavu tvorby nového **Registračního a informačního systému Pionýra** (RISP), který by měl být v provozu již pro příští registraci. Prezentován je i jeden z výstupů Evropského roku dobrovolnictví – **Osvědčení o výkonu dobrovolné práce** – více se dočtete v některém z příštích vydání Mozaiky.

Termíny

Několik porad už je za námi (konkrétně Středočeská KOP, Pardubická KOP, Plzeňská KOP, Ústecká KOP a v době, kdy Mozaiku dostanete, i Jihočeská KOP), tyto porady nás ještě čekají: 18. 2. Liberecká KOP; 3. 3. Moravskoslezská KOP; 17. 3. Olomoucko-zlínská KOP a KOP kraje Vysočina; 25. 3. Jihomoravská KOP; 31. 3. Pražská OP a KOP Královéhradeckého kraje; 28. 4. KOP Karlovarského kraje.

Tak nashledanou!

red

Dobrodružství na míru

Jsi oddílový vedoucí?

Máš na starosti činnost a dění na pionýrské skupině?

Připravuješ letní tábory, jarňáky, ...?

Slyšels něco o programech Osmá planeta, Mládátka/Zvířátka, Putování se psem, Příběhy ze staré půdy?

Nevíš moc bližšího a jsi zvědavý?

Tak právě pro tebe je tu Piofazole – letní škola, která se koná letos koncem prázdnin.

Kurz je ale i pro ty, kteří lektorují na pionýrské skupině či ve vzdělávacím centru témata Program Pionýra, Metodika a činnost oddílu, Pedagogika a psychologie. A dokonce i pro ty, kteří si chtějí „jen“ rozšířit obzory, vyzkoušet různé zajímavé činnosti a dozvědět si něco nového.

Termíny: 18. – 21. srpna nebo 22. – 25. srpna.

čtyři dny naplněné novými informacemi

Dozvíš se i to, co přesně znamená pojem děti se specifickými vzdělávacími potřebami. A asi si uvědomíš, že se pod tímto těžkopádným pojmenováním skrývá i několik dětí z tvého oddílu. Poradíme, jak s nimi bez stresů pracovat, jak je lépe zapojit do dění a na co si při práci s nimi dát pozor.

Součástí letní školy budou také semináře vedené odbornými lektory, které osvětlí například problematiku kyberšikany nebo zdravého životního stylu. Účastníci absolvují i semináře zaměřené na řešení krizových situací a poradíme, jak kultivovaně odmítnout neodbytného rodiče.

Nedílnou součástí je povídání o aktuálních projektech Pionýra a o cílech a směřování tohoto sdružení.

Připravena jsou povídání teoretická, ale převládat bude praktická, prožitková část. V rámci kurzu proběhne i výměna zkušeností s lidmi, kteří již programy ověřují.

Místo: zařízení RENOSPOND, Proseč u Skutče

Cena: zápisné 250 Kč **kteří při nástupu do kursu budou vyplaceny zpět**

Ilustrační foto: LTŠ 2008

Předvánoční těšení ve Zboroviciích

se z nás kouří! Děláme to průběžně celý rok, ale jednou za čas je potřeba zorganizovat i věci už „vytříděné“. Překřikování a pobíhání utichá, nad malovanými příběhy s Petkou Pečkou a dalšími postavičkami děti vymýšlí, co by přírodě popřály do nového roku. Každý má možnost to své přání pak napsat na naše „společné poselství“. Zazátkovanou lahev ukládáme na smluvené místo... „Ve čtvrtek nezapomeňte na zvířátka...“, volám ještě do davu odcházejících.

Poslední kapitola je i pro nás plná očekávání. Bude se jim chtít ještě ve čtvrtek odpoledne, když už začaly prázdniny? Ale obavy záhy mizí, na autobusové zastávce u školy – místě srazu – se scházejí děti s taškami a batůžky plnými dobrot pro zvířátka. Výprava může začít!

Už u našeho vyrobeného krmítka docházím k poznání, že bych ve své tašce uživila hejno sýkorek a jiné ptačí drobotiny – pytlík se slunečnicovými semínky to nevydržel a semínka jsou fakt všude. „Tady někdo něco sypal...“, vykřikují děti. Záhada je záhy odhalena. Děti do krmítka u klubovny přispívají i cestou do školy. Z našich opeřenců budou otesánci! O slabou hodinku později už můžeme pozvat k hostině i další zvířátka. Nedaleko místních rybníků vzniká „vánoční stromek pro zvířátka“. Štěbetání dětí nebere konce. Každý chce pověsit své jablíčko nebo mrkev, do sena ukládáme klasy kukuřice a další dobroty. Hotovo! Zbývá už jen jediné, a abychom přešli zbytečným „tahanicím o polní lopatku“, tak si každý zájemce vyhloubí kousek jámy, do které uložíme naše připravené „poselství přírodě“. Pomalu se stmívá, když se vracíme cestou kolem hřiště a rozdováděné děti předáváme čekajícím rodičům. „Pěkné Vánoce...“, zní najednou z několika stran. Unaveně, ale s úsměvem opětuji přání „Krásné Vánoce a do nového roku všem jenom to nejlepší!“

Zuzka Sakařová, Mláďata Zborovice

Znáte to! Začíná prosinec a lidi kolem šílí (kromě supermarketů, protože tam zní koledy od října a v prosinci všem lezou už pěkně na nervy).

U nás to oddílově „těšení“ začínalo v polovině měsíce! Všude kolem se válí zbytky barevných papírů, špejle, nitě, ..., nůžky cvakají o sto šest a lepidlo zdobí i kalhoty a rukávy malých tvůrců. Výroba netradičních vánočních stromeků je v plném proudu!

„Mně to neдрží, já nemám hvězdičky, kde je můj andílek...“, ozývají se jeden přes druhého. A do toho si někteří „rychlíci“ ještě vymysleli, že vyrobí svůj vlastní papírový betlém. Připadám si jako chobotnice, ale rukou se mi i tak nedostává!

Ani ne o dvacet čtyři hodin později se po domluvě s místní základní školou připojujeme k pořádanému Vánočnímu jarmarku a v naší dílničce si mohou všichni zájemci vyrobit svůj svíček z jablka. Tentokrát se do akce zapojují i někteří rodiče příchozích

děti – a společné vánoční tvoření probíhá v pohodě. Při úklidu jsme kvitovali s povděkem pomoc starších holek (školní sbor měl právě pauzu, tak se stavily na kus řeči).

Další dějství předvánočního příběhu si náležitě užívám. Děti jako pěny poslouchají úryvky z pověstí..., a pak to začíná nanovo. Každý chce něco říct,

a tak se dovídám, že... „Babička říkala, že u nás jezdí černý kočár...“, „Tam u kapličky...“, „Ale když tady na ústavu bydlel...“, ani jsem netušila, kolik toho znají. Ještě u výtvarné práce skupinek se dohadují a ve finále začnou řešit svá příjmení, proč se jmenují tak, jak se jmenují (na zdi totiž ti nejmenší objevili erby inspirované příjmeními, které vytvářeli čtvrtáci snad ve slohu). Bojiště možná vypadá po bitvě lépe, je čas úklidu. A bereme to pěkně od základů! Jenže... „Ať mi nebere ten pytlík, vršky sbírám já!“ „Zuzi, ten žlutý papír mám vyhodit do koše?“ „Jé, já mám vlastně v kuffíku ještě baterku z hodin...“ Třídíme, až

Pozvání na místo, kde je vždycky prima ochutnávka třetí.

Čas skutečně plyne velmi rychle a termín Kamínek se nám blíží. Neřeká ještě na dveře, ale v době, kdy budete toto číslo Mozaiky číst, se termín akce zase o něco přiblíží.

V minulém čísle Mozaiky jsem vás informovala, že se připravují webové stránky Kamínek, dnes bych vás chtěla pozvat na návštěvu těchto stránek. Mnozí z vás již web Kamínek navštívili, někteří se již přihlásili. Využili tak možnosti zvýhodněné nabídky na účastnický poplatek, která platila do 31. ledna 2012.

Někteří z vás se dotazují, jak se dostat přes hvězdnou oblohu do přihlašovny. Tak tedy vše postupně, aby tomu každý rozuměl a mohl se podívat na nabídku Kamínek, a pak po uvážení se závazně přihlásil.

Stránky kaminka.pionyr.cz nám nabídnou noční hvězdnou oblohu s pionýrskou vlaštovkou a maskotem Pionýra. Grafické zpracování hlavní stránky Kamínek není náhodné, vychází z motivace letošní akce. Pokud si kliknete na pejska, pak se otevře stránka s nabídkami. Záložka „přihlášení“ vám poskytne možnost se přihlásit přes přihlašovnu. Zde se zaregistrujete a po přihlášení na Kamínka dostanete přidělený variabilní symbol, který použijete při placení účastnického poplatku. Jakmile uhradíte částku, budete si moci vybrat z nabídky jednotlivých

dílů a seminářů. V nabídce jsou uvedeny názvy dílů, dny a časy konání dílů a lektori, kteří odborně garantují program.

K výběru v nabídce se dostanete až po zaplacení účastnického poplatku, a to z toho důvodu, aby dílny byly obsazeny lidmi, kteří skutečně na Kamínka přijdou.

Tedy platí tu přísloví – „Kdo dřív přijde, ten dřív bere“. Největší možnou nabídku dílů, seminářů a jiného programu budou mít pionýři, kteří se zaregistrují co nejdříve. Proto neváhejte příliš dlouho a pusťte se do registrace. Podle mého mínění je nabídka dílů a seminářů bohatá a je z čeho vybírat. V současné době se ještě nabídka stále doplňuje a rozšiřuje.

Myslím, že každý z nás si najde to, co mu voní, co ho láká i to, v čem by si chtěl rozšířit své obzory anebo si vyměnit zkušenosti a názory.

Pokud máte v okruhu svých známých a přátel někoho, kdo by přinesl na Kamínka něco nového, pak tedy neváhejte a oslovte ho. Každá nová tvář, každá zajímavá činnost, každé aktuální téma, které posune sdružení, je na Kamínkách vítané!

Ludmila Kočí

Ilustrační foto: Kamínka 2008

Významné dny

2. únor – Světový den mokřadů

Vyhlášen sekretariátem Ramsarské úmluvy. Mokřady jsou území, kde voda je nejdůležitějším činitelem ovlivňujícím životní prostředí.

2. neděle v únoru – Světový den manželství

Tento svátek se slaví už od roku 1983. Vyhlásili ho guvernéri USA.

21. únor – Mezinárodní den mateřského jazyka

Tento svátek vyhlásilo v roce 1999 UNESCO na oslavu zhruba 6 000 jazyků, jimiž se ve světě mluví. Cílem je chránit jazykovou různorodost světa a snažit se zamezit zániku malých jazyků.

21. únor je také **Mezinárodním dnem boje proti kolonialismu, a Mezinárodním dnem průvodců cestovního ruchu.**

Dny otevřených kluboven

Na lednovém jednání České rady Pionýra byl mimo jiné představen vybraný termín pro akci „Dny otevřených kluboven“, což vyvolalo kladné ohlasy a živou debatu. Na základě hlasování se klubovny veřejnosti otevrou ve dnech 8. – 16. září 2012. Akce, která má do kluboven přivést nové děti, je určena zejména pro předškoláky a děti mladšího školního věku.

Do hlasování o termínu se zapojila zhruba třetina všech skupin. „Ale my jsme nehlasovali, čekali jsme na další informace, zájem o účast máme,“ podotkl Mirek Chlubna z PS Devítka (MKOP).

V následné debatě přítomných předsedů KOP také zaznělo, že se některé skupiny nezapojily, protože vlastní klubovnu ani nemají. To vyvrátila Petra Zavadilová (SKOP): „Nemáme klubovnu, ale zapojí se všechny tři naše oddíly. Jeden otevře školu, jeden obecní

úřad a jeden hřiště,“ plánuje Petra. Jak by měly dny otevřených kluboven probíhat? Především termín od-do neznamená, že bude muset každý den někdo v místnosti sedět a čekat, jestli se někdo přijde podívat. „Ale zapojit se neznamená ani to, že zapomenou zamknout klubovnu,“ odlehčila téma ekonomka Pionýra Kačka Brejchová. V tomto termínu zapojené skupiny uspořádají nějakou akci – například pohádkový les, veselá stezka nebo něco podobného, co bude končit právě v klubovně.

Podpora z centra bude zajištěna – vzniknou letáčky, které budou mít jednotný vzhled. Samozřejmě bude místo pro doplnění místa a času konání té které akce. A na jednotlivých skupinách už pak bude i samotná propagace akce. „Můžeme rozdávat letáčky u škol a školek, jako to dělají cirkusy – nalákat je třeba na opici na kole nebo mluvícího koně,“ připomněl

Mirek Chlubna. Nechtíc tak vyvolal bujně veselí, které nechápajícím vysvětlil až předseda Martin Bělohlávek. „Indiánské jméno předsedy Ústecké KOP Jirky 'Péráka' Perknera je totiž náčelník Mluvicí kůň,“ smál se Martin. Přípravu Dnů otevřených kluboven chceme rozběhnout na Bambiriádách, kde už by měly viset informační plakáty. Do konce března by všichni předsedové KOP měli nahlásit skupiny, které se do projektu zapojí.

Mirka Tolarová

vedoucí Sekce PR a propagace ČRP

Ledový víkend pro děti

Jedna akce za víkend je normálka, tak aby byla větší zábava, bylo jich o víkendu 3. – 5. 2. hned několik. O víkendu kolem pololetních prázdnin to už ostatně bývá v Pionýru zvykem. Už podvanácté vyrazili za poznáním účastníci akce Ledová Praha. Někteří z nich využili také možnosti navštívit patnáctý ročník (!) koncertu Děti dětem. Aby toho nebylo málo, proběhla dvě republiková finále Pionýrského Sedmikvítka v oblastech Dětská Porta a Melodie (Hudba). Ke všem těmto akcím se ještě vrátíme v příštím čísle očima jejich účastníků.

Ledová (ale pořádně!) Praha

Od pátku 3. do neděle 5. února mohli nic netušící kolemjdoucí potkat po Praze skupinky dětí s modrými plackami připnutými všude možně. Možná přemýšleli, kam a odkud jdou, co hledají... Přehlédnout je totiž opravdu nešlo, protože jich bylo kolem deseti tisíc. My zasvěcenější víme, že tento víkend proběhl už dvanáctý ročník Ledové Prahy – ostatně mnozí z čtenářů Mozaiky se zúčastnili. Na „Ledovku“ ale přišly děti nejen z Pionýra, ale i z různých jiných sdružení, škol, dětských domovů či jen tak s rodiči.

Jestli vám název Ledová Praha něco říká, tak už jste asi doma a tušíte, že děti mají po kapsách také modré kartičky, zvané „slevenky“, jež jim jako každý rok otevírají dveře mnoha pražských památek, zajímavostí, muzeí, výstav a podobně – někde zcela zdarma, jinde s výraznou slevou. Ledová Praha je zkrátka možnost využít prodloužený víkend nejen k hezkému výletu, ale něco se i dozvědět, zhlédnout a zažít.

Možná si říkáte, že počasí, které přichystalo patrně nejnižší teploty této zimy, bylo poněkud zlomyslné, ale znáte děti, když se dobře baví, tak na zimu nehledí. Navíc K Ledové Praze přece mráz patří – a navíc děti dlouho nemrzly, vždy jen chvíli, než došly k další zastávce nabitého programu...

Volných či zvýhodněných vstupů bylo letos, jako každý rok, připraveno několik desítek. Například Národní muzeum, kde v nové budově probíhá výstava „Vynálezci a vynálezy“, Muzeum hlavního města Prahy s výstavou „Já Merkur“, Židovské muzeum, pochopitelně Pražský hrad, ale i obě Botanické zahrady (BZ hlavního města Prahy i BZ Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy), Poštovní muzeum, Umělecko-průmyslové muzeum, Žižkovská televizní věž, z níž je nádherný výhled na Prahu, Armádní muzeum na Žižkově, Národní technické muzeum... Úplnými novinkami roku 2012 byly například zvláštní Muzeum Karlova mostu či Národní zemědělské muzeum.

Pokud vás samotná nabídka letos nepřitáhla, tak si možná říkáte, jestli je po dvanácti letech Ledová Praha pro děti stále lákavá – odpověď je jednoznačně ano. Mnohé skupinky se vrací několik let, protože za jeden víkend se nedá stihnout vše, a navíc stále přijíždějí děti, pro něž jde nejen o první Ledovou Prahu, ale někdy i o první návštěvu Prahy vůbec – pro ty je „Ledovka“ obzvláště nezapomenutelný zážitek. Některé z nich navíc mohou strávit v Praze skutečně celý prodloužený víkend díky nabídce ubytování ve školách, kterou letos využilo přes 1600 účastníků z dětských kolektivů.

Akce proběhla pod záštitou místopředsedkyně Senátu parlamentu ČR **PaedDr. Aleny Gajdůškové**, náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy **Ing. Evy Bartoňové** a radní hlavního města Prahy **JUDr. Heleny Chudomelové**. Děkujeme!

Jakub

Koncert nebo oslava?

Koncert Děti dětem – tradiční vyvrcholení a výběr nejzajímavějších vystoupení Pionýrského Sedmikvítku – právě dovršil 15 let! A to už je důvod k ohlédnutí. I když byl ale letošní ročník pojat trochu jako narozeninová oslava a vzpomínka na předchozí roky spolupráce občanského sdružení Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí, hlavními postavami programu byly opět děti – vystupující i tleskající a fandící v hledišti. V sobotu 4. 2. se jich sešlo přes patnáct stovek, takže ve Společenském sále Kongresového centra Praha bylo opravdu živo.

A co bylo na pódiu k vidění? Děti předvedly své umění v tanci, zpěvu, hudbě, chvíli v duchu folklóru, jindy v rytmu moderní taneční hudby či rocku, pak zase jen tak s kytarou. Zkrátka, každý si přišel na své a nálada v sále neměla s mrazem venku vůbec nic společného. S každým vystupujícím byla tentokrát stručně představována i příslušná oblast Pionýrského Sedmikvítku, nejen její současnost, ale i historie – to přece ke vzpomínání patří.

Ke každému ročníku koncertu Děti dětem patří i třešnička na dortu v podobě vystoupení profesionálních hostů. Tentokrát si pro děti připravila svoji show **Monika Absolonová**, pro rok 2012 nominovaná na cenu Thálie. A podle potlesku nadšených dětí, jež nakonec zaplnily celé pódium, zpěvačku obklopily a spolu s ní se houpaly do rytmu a tleskaly, to byla tečka, na kterou jen tak nezapomenou. Až se budou ceny Thálie udělovat, bude mít Monika Absolonová nejspíš k dobru pár stovek malých pěstiček držících palce.

Úplný závěr pak patřil nefalšované narozeninové oslavě s frkačkami, konfetami, společným zpěvem narozeninové písně Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře – jen s drobnou úpravou: „Děti mají narozeniny, my máme přání jediný...“ Nemohlo chybět také poděkování osobnostem, jež se v průběhu let mimořádně zasloužily o Pionýrský Sedmikvítek a koncert Děti dětem.

Celému večeru dodal vtípu i moderátorský tandem tvořený **Šárkou Kubelkovou** a **Janem Kovaříkem**.

Záštitu nad patnáctým ročníkem koncertu Děti dětem přijali:

Ing. Eva Bartoňová, státní tajemnice – náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy, **PaedDr. Alena Gajdůšková**, místopředsedkyně Senátu Parlamentu ČR a předseda vlády ČR **RNDr. Petr Nečas**. Děkujeme!

Jakub

Jako každý rok byla část programu věnována i předávání Putovních pohárů předsedy vlády České republiky za dlouhodobý přínos pro rozvoj práce s dětmi v oblasti kultury. Pro rok 2012 je z rukou náměstkyně vedoucího Úřadu vlády, **Kateřiny Hrazdilové**, převzali: Taneční soubor Kalamajka Havlíčkův Brod (folklórní tance), Pionýrská skupina Jevišovice (rukodělné činnosti), DDM Český Krumlov (dětská Porta), Pionýrská skupina Mirko Očadlíka Holešov (hudba).

Samotnému koncertu předcházelo společenské setkání, jež je tradiční příležitostí k předání pionýrských vyznamenání. Letos se z ocenění mohli radovat tito pionýři:

Zvláštní ocenění pro dobrovolníky navržené v rámci projektu Umačkání dětmi

- Naďa Antalová – PS Těpěra – MKOP
- Ivana Copková – PS Brodek u Prostějova – OZKOP
- Jitka Kulháňková – 230. PS Záře – POP
- Lenka Šimečková – PS Brodek u Prostějova – OZKOP
- Darina Zdráhalová ml. – 2. PS Kroměříž – OZKOP
- Jan Klec – PS Čápa – OZKOP

Zvláštní ocenění – webmaster roku

Stanislav Čeleda – 8. PS Příbram – SKOP

Léta věrnosti diamantová

Milena Tomanová – PS Otava Sušice – PIKOP

Lipový list bronzový

Zdena Šípalová (v zastoupení) – 68. PS Lvíčata – POP

Alena Weinfuntnerová (v zastoupení) – 8. PS Příbram – SKOP

Lipový list stříbrný

Bohumír Švec – 160. PS Vampoš – POP

Projekt Klíčení je v plném proudu ověřování. Na těchto stránkách vás pionýrské skupiny a oddíly, které jsou zapojeny do projektu, seznámí s tím, co za uplynulý měsíc při ověřování dělaly a jak se jim práce líbila. Pro velký počet příspěvků uvádíme pouze výběr.

Mládátka a Zvířátka – Nejmladší

1. PTS Táborník Mladá Boleslav

Voněla celá klubovna

Kdo přišel do naší klubovny v prosinci, byl omámen lahodnou směsí vůní mandarinky a hřebíčku. Právě z těchto dvou voňavých věcí jsme totiž vyráběli vánoční ozdoby. A nikomu nevadilo, že jsme si ruce upatrali mandarinkovou šťávou při zapichování koření a zamotali ruce do stuh, kterou jsme mandarinky zdobili. Na stromečku ze smrkových větviček pak toto ozdobené ovoce přímo zářilo. Výroba ozdob ve tvaru perníčků ze samotvrdnoucí hmoty už byla trochu složitější. Vyvážet hmotu pomáhali vedoucí, vykrajování už ale děti zvládly samy. Do další schůzky ozdoby ztvrdly a nic nebránilo jejich pomalování temperami. Teď teprve mohou začít Vánoce.

PS Boskovice

Prosincové Klíčení v Boskovicích

Venku svítí sluníčko, rtuť teploměru stoupá k 10°C a naši klubovnou poletují sněhové vločky. Nestudí, nerozpustí se, jsou totiž papírové. Celý měsíc byl v oddíle Čtyřlístek zasvěcen přípravě na vánoční svátky. A aby taky ne, vždyť připravit klubovnu na vánoční besídku a silvestrovské oslavy dá hodně práce. Ta pravá vánoční atmosféra nastala ve chvíli, kdy děti vystříhovaly papírové vánoční ozdoby a samy od sebe začaly zpívat koledy. Na další schůzce to pak byla třeba výroba svícnů. Všechny prosincové schůzky se ale nesly hlavně ve znamení nácvičku pohádky o ztraceném kuřátku, na něž nám mateřská škola půjčila kostýmy a látkové kulisy. Vlastní vánoční besídka se nesla ve slavnostní atmosféře. Nejprve přišly na řadu hry a soutěže, potom zpívání u kytary. Ve druhé polovině se dostavili rodiče a naši malí ochotníci jim sehráli pohádku, která byla odměněna bouřlivým potleskem. Na závěr přišlo to, nač se všichni nejvíce těšili – rozdávání dárků. V tu chvíli zářily oči každému. Při rozchodu jsme si popřáli hezké Vánoce a připomněli, že se uvidíme již zanedlouho, na silvestrovské víkendovce.

Věra a Farda

Putování se psem – Mladší

PC Kroměříž

Vánoce pro zvířátka

Na posledním víkendovém Vánočním putování se psem jsme se rozhodli, že zpříjemníme zimu i zvířátkům v našem okolí. „Ptáčci! Zajíci! Divočáci!“ ozývalo se navečer klubovnou, když jsme začali vyjmenovávat zvířátka, která u nás tráví zimu. Po přichystání všech surovin se děti bez ostychu pustily do výroby pochutin. Kalíšky plné loje a semínek, navázané mrkve, jablíčka a prasečí kůže ve tvaru vánočních dárků – to vše bylo připraveno, abychom našim přezimujícím zvířátkům ulehčili zimu. Druhý den ráno jsme posbírali všechny dobroty a vyrazili do lesa ozdobit zvířátkům stromeček. Větší děti zdobily samy, ty menší vlezly instruktorům za krk, aby dosáhly. Stromečků jsme ozdobili hned několik. Na závěr malošci zarecitovali básničky, které znají ze školy nejen o Vánocích, ale především o zvířátkách.

Jakub Hrdlička

PS Kolo Koloveč

Ach Vánoce, Vánoce!!!

Tak se na ně těšíme, ale přípravy nám někdy dávají pěkně zabrat – třeba příprava netradičního vánočního stromku z papíru. Připravené jsme to měli pěkně, ale čas nás zradil. Jako by hodina měla 30 místo 60 minut. Děti začaly vystříhovat papírové tvary, z nichž se měl sestavit stromeček. Ale přestože jsme si oproti plánu přidali půl hodiny navíc, bylo už v polovině schůzky jasné, že to rozhodně nestihneme. Naprosto marné bylo přesvědčování a uklidňování dětí, když zábava a gestikulace při hovoru s nůžkami v ruce dosahovala maximálních decibelů. Inu, když je zrovna dobrá sestava u stolu, tak to sice žije, ale ruce zahálí. Přes naši pomoc stále nebyl žádný stromeček hotov, a to už se začali scházet rodiče, aby si své ratolesti odvedli domů. „Mamíí, pojd' mi pomoc, já to ještě nemám!“ Rodiče v první chvíli váhali, ale pak se zapojili všichni a pomáhali. Společnými silami to nakonec dopadlo dobře a všichni si odnášeli krásné stromečky domů.

Příběhy ze staré půdy – Starší

PS Tuláci, Klatovy PEXESO?

„Co si asi dneska pro nás připravili?“ čtu v očích našich pubertáků. Když Willy rozložil obrázky mapových značek na stůl, koukali, co by asi která mohla značit, a pak už začaly padat návrhy... Často používané a známé značky jim nedělaly problémy, ale u některých značek fantazie neznala mezí. Pak si vyzkoušeli mapové značky hledat v mapě, ale to už pro ně nebyl žádný problém.

Když jsme potom vytáhli pexeso, tak už se i hlasitě ozývalo: „Cože? Pexeso, to nemyslíte vážně.“ Ale když jsme vysvětlili jinou variantu dětské hry, kdy nejdříve jednu kartičku otočil první z dvojice a druhou kartičku ten druhý, aniž by se nějak domlouvali, probudil se v nich duch soutěživosti a začal boj o získání co nejvíce dvojic.

Potom přišla na řadu další varianta, spojená s nově nabytými znalostmi mapových značek. Zase jsme děti rozdělili na dvojice a jednomu z nich zavázali oči, ten seděl u hracího pole, a opodál stál druhý z dvojice – navigátor, jehož úkolem bylo instruovat svého spoluhráče tak, aby doká-

zal ukázat správnou značku. Nakonec museli uznat, že i při jednoduché dětské hře se dá zažít spousta legrace. A ani se nevšimli, že se při tom naučili nové věci.

Renča

43. PS Vinohrady Místo sádry čokoláda

Když jsme v materiálech Klíčení narazili na sádrové odlitky, napadlo nás jediné: Už zase? Pak nás ale napadla geniální myšlenka. Proč nepoužít čokoládu? A tak jsme si vyzkoušeli na vánočním výletě, jak to vypadá v čokoládovně, kde se vyrábí pralinky.

Děti jsme rozdělili na skupiny podle věku, ideální je skupinka po čtyřech. Každý ze skupinky si vybral svoji formičku, ke které si nalepil svůj štítek se jménem. Postupně si pomocí velké lžice děti vylily svou formičku roztavenou čokoládou. Formy jsme poté nechali přes noc v lednici. Druhý den si děti vyrobily kornouty, ve kterých si své pralinky odvezly domů jako dárek pro maminku nebo sourozence. Doporučujeme formy před nalitím umístit na hodinu do mrazáku, bonbóny jdou pak lépe vyloupnout. Kladně hodnotíme celou aktivitu, nejvíce to, že bavila malé děti, ale i starší, instruktory a vedoucí. Pro všechny bylo velice motivační, že si odvezou sladký bonbón domů.

Kača a Zubejda

Osmá planeta – 15+

PS Jitřenka Kdyně

Už jste někdy hráli vybíjenou se šesti míči? My také ne. A všichni se toho děsili již předem. „Vždyť se nevyhnu jednomu míči, natož šesti!“ ozývaly se zejména holky. Tuhle netradiční vybíjenou jsme si v prosinci zahráli s Bubáky z PS Mír Domažlice.

Družstva nastoupila, každé k jedné zadní čáře hřiště, a šest míčů leželo na prostřední čáře. Na povel se všichni rozeběhli a měli po sobě bít. Mnozí, co neprchali zpátky k zadní čáře, i bili. Princip hry je v tom, že si každý vybitý hlídá, až někdo z jeho družstva chytí míč. Pak se smí vrátit do hřiště. Zpočátku to byl pouhopouhý chaos, míče lítaly, lidi mezi nimi také, někdo se snažil chytat, jiný bít. Netrvalo však dlouho a hráči začali hře propadat a taktizovat. Bylo zajímavé pozorovat, jak jedno družstvo pochyťá či posbírá všechny míče, vyberou si protivníka a všichni na něj páli najednou: Někdo ze šesti se jistě trefí. Hráli jsme dva zápasy a k udivení všech přítomných utkání dopadlo nerozhodně 1:1. Čekáte odvetu? Marně. V nejlepším jsme přestali s tím, že si to necháme na jindy. Nebyl totiž čas, ještě nám zbýval lakminton, což je hra s badmintonovými pákami a molitanovým míčkem. Ale to až jindy.

Ivana Mochurová

PS Mír Domažlice

Na prosincovou schůzku jsme si pozvali kamarády z PS Jitřenka Kdyně a společně vyzkoušeli vybíjenou se šesti míči (viz výše). Po vyrovnaném souboji jsme vyzkoušeli svou mrštnost při snaze uniknout z rychle se otáčejícího kruhu a nechyběla ani malá akrobacie s pomocí žíněnek a trampolíny.

„Tento jedinečný sněžný skútr vás pohodlně doveze, kam potřebujete. V horách je to nepostradatelný dopravní prostředek. Je praktický a levný.“ Z druhé strany však je slyšet: „Stop sněžným skútrům! Hluk jejich motorů plaší zvěř, výfukové plyny znečišťují ovzduší a skútr je častou příčinou nehod s lyžaři!“ Teď už nejsme v tělocvičně, ale v naší klubovně a zrovna hrajeme hru Protichůdné zprávy. Jak určitě tušíte, úkolem skupinek bylo daný produkt propagovat, či poukazovat na problémy spojené s jeho výrobou či užíváním. Málem bych zapomněl, že ještě před touto hrou jsme si řekli něco málo o tom, jaká máme práva a zahráli jsme si hru Právo Bingo zaměřenou právě na toto téma.

Schůzka skončila a je jasné, že kombinace tělocvična a klubovna zabrala.

Miloš Jakeš Antoš

Zastavte a ohlédněte se

Teprve únor je ten správný měsíc, kdy je dobré zastavit se a ohlédnout se zpátky, jaký byl rok minulý. Leden je obvykle měsícem finančním, leccos se vyřizuje, zařizuje, plánuje, a také se ukáže, s čím se budeme letos potýkat. Jak se zdá, změn bude hodně a mnohé dopadnou nejen na naše pionýrské kolektivy, ale především na rodiny dětí, našich pionýrů. I o tom se dá – a má! – mluvit nejen ve vedení oddílu či skupiny, ale i s dětmi.

Aspoň jednu schůzku však věnujte minulému roku. Uvařte voňavý čaj, nachystejte malé pohoštění – třeba ještě něco zbylo od vánočního hodování, rozsviňte svíčky a hrábněte do strun kytary. Věřím, že bude na co vzpomínat! A při těch vzpomínkách se docela určitě dostane i na to, co bude letos pro vás tím nejdůležitějším, ale i pro pionýry nejzajímavějším.

Pohodu pro vaše posezení vám přeje

Hadži (scifiveta@quick.cz)

Najít kontakty!

Minule jsme skončili tím, že jste zprávu napsali. Aby splnila to, co se od ní očekává, tedy aby byla čtena (slyšena, viděna), musí být zveřejněna, čili publikována. Je v podstatě jedno kde, tedy v tisku, rozhlasu, televizi, může to však být i veřejně přístupná nástěnka (škola, vývěsní skříňka apod.), leták, oddílový časopis, webová stránka, facebook. Možností je dnes podstatně více, než v době, kdy jsem já začínal. Přesto jsem přesvědčen, že prestižnější je zveřejnění v tisku, ať místním (tzv. radniční noviny) či regionálním. Obdobně pak v rozhlasu nebo televizi. Na celostátní vydání můžete myslet jen

s velmi významnou událostí, a ta se ve vašem případě hned tak nevyskytne. A když už, tak se jí zmocní profesionální novináři a reportéři. Nehledě na to, že pro řadu médií (rozuměj sdělovací prostředky) kladné příklady – natož z Pionýra! – zajímavé nejsou. Prý neprodávají! Proto se tak málo objevují zprávy, ať o pionýrech, tak i skautech, tábornících a jiných činnostech pro děti.

Zůstaneme tedy tam, kde to máme nejbližší a kde si můžeme vytvořit osobní kontakty. To jsou ty místní noviny, regionální tisk, rozhlas a televize. Nebojte se navštívit jejich redakci, ale nechoďte s prázdnou! Přineste fotografie, videozáznamy, kroniky, oddílový časopis – nebo i ten, který si děláte sami doma na počítači, zmiňte se o nějaké akci, kterou oddíl chystá. Pokud víte, že už se v regionálních médiích zprávy z činnosti dětí a mládeže objevují, máte už z poloviny vyhráno! Když ovšem nabídnete zajímavou akci či námět na reportáž nebo dokonce rozhovor!

Nenechte se odradit ani tím, že jednou dvakrát, ba i vícekrát budete odmítnuti – i přes příslib zveřejnění! – a pošlete své příspěvky dál. Hledejte však příčiny, proč asi nebyvají zveřejněny, kde jste udělali chybu, co jim schází atp., a vydržte! Koneckonců i pro vás je v Mozaice dvoustrana Sami o sobě a také letos čeká na vás stejnojmenná soutěž pro rok 2012!

Novinář

Robin a Páťa – „Správné rozhodnutí“

KRESLÍ: J. FILÍPEK – YEEP
PÍŠE: V. TOMAN – HADŽI

Jsou mezi námi – a jací jsou

Když se zeptáte těch **dříve narozených**, tedy nejspíše prarodičů a příbuzných, ale třeba i rodičů, zda už dříve tady byli bezdomovci, pravděpodobně odpoví, že nebyli nebo jich bylo málo, a rozhodně nebyli tak vidět, jako dneska. Povíдали jsme si o tom i na jedné oddílovce, když se ostatní dozvěděli, co se stalo v paneláku, kde bydlí Martina s Otíkem

a inča Robin.

Není to nic ojedinělého, že se – zejména v zimním období – bezdomovci stahují do sklepů a suterénů velkých domů a různých veřejných zákoutí. Různé ubytovny a noclehárny pojmut všechny nestačí, a také ne všichni **bezdáči** – jak se bezdomovcům často říká – o ně mají zájem. Doba už je bohužel taková, že někteří lidé přijdou nejen o práci, ale

i o bydlení, a nemají ani rodinu a příbuzné, kteří by jim pomohli. Pravdou však je i to, že leckteří velkou snahu o zlepšení své situace nemají. Takovým spíš patří ono označení bezdák. To obvykle poznají i ti naši kluci a děvčata. A tak jsme aspoň z domova přinesli odložené a nenošené šatstvo. Ať se dostane k těm, kteří je opravdu potřebují.

Oddílák Boubín

O Šikulův pohár

Jen málo kluků a děvčat nerado soutěží. Rozdíl jsou spíše v tom, v čem, kde, či o co se soutěží. A nemusí to vždy být hřiště nebo bojovka, ani tělocvična nebo les. Zkuste si udělat soutěž skoro z ničeho, ale takřka pro všechny. Nazvat ji můžete, jak chcete, ale nám se líbilo o Šikulův pohár! Potřeby? V podstatě, co dům dá. U nás to byly různé drobnosti a zbytky, jako staré noviny a pár listů papíru, kapesní svítilna, knoflíky a nitě, kousky textilu, krabička zápalek, rukavice, čocka a hrách (ještě z tábora!), misky, kladívko a hřebíčky (i různé délky), kousky dřeva pro jejich zatlučání, a kancelářské svorky.

Oddíl jsme rozdělili na tříčlenná družstva přibližně věkově shodná. Také jsme si připravili tabulky pro záznam bodování. V soutěži jsme měli celkem sedm disciplín, ale vy si můžete zvolit jiný počet a jiné soutěžní úkoly. Bude dobré, když si pro jednotlivé úkoly stanovíte i časové limity, aby některý soutěžící nad úkolem neseděl kdovíjak dlouho.

1. disciplína – Papírová skládanka

Nejmladší složí známou papírovou čepici z novin, starší zase papírový kalíšek, nejstarší pak lodičku-panník. Bodujeme celé pořadí, tedy první nejrychlejší, ale také nejsprávnější, nejhezčí výrobek.

2. disciplína – Slož a rozsvít

Složení rozebrané kapesní svítilny, tj. vložení žárovky, baterie a rozsvícení. Je dobré zvolit svítilnu se dvěma monočlánky, které je třeba i správně uložit

(+/-), nebo plochou baterku. Vítězí, kdo první svítilnu rozsvítí!

3. disciplína – Jako Popelka

Rozděl co nejrychleji smíchaný hrách a čočku do misek! Smíš však pracovat jen jednou rukou! Dvě misky jsou prázdné, ve třetí je směska. Soutěžící si dají jednu ruku za záda – podle toho, zda jsou praváci nebo leváci.

4. disciplína – Pilný krejčí

Soutěží se v přišití knoflíku. Mladší můžou mít knoflík s dvěma dírkami, starší se čtyřmi nebo i se spodním oúškem. Každý má jehlu, nit, knoflík a kus látky na přišití. Náročnější může být, když se bude přišívát více než jeden knoflík a navíc různé velikosti. Dbejte na to, aby knoflíky byly opravdu pevně přišité!

5. disciplína – Sponková

Každý soutěžící dostane 30 kancelářských sponek a jeho úkolem je pospojovat je co nejrychleji – a správně! – do řetězu. Může se počítat i délka v daném časovém limitu.

6. disciplína – Sirka v rukavici

Soutěžící si zvolí ruku, na kterou si navlékne rukavici. Nesmí to být nějaká tlustá, huňatá pro polárníky, stačí pletená nebo kožená. Úkolem je sebrat jednou rukou rozsypané zápalky a naskládat je do krabičky. A nakonec i touto rukou krabičku uzavřít.

7. disciplína – Hřebíček na hlavičku

Je to jednoduché na první pohled, o to těžší při soutěži. Počet hřebíčků i velikost mohou být pro každou věkovou skupinu stejné, ale i jiné. Například pro ruce malých děcek mohou být právě malé hřebíčky problémem a naopak.

Úkolem je zatlouci určený počet hřebíčků do dřeva (špalík, prkénko apod.). Zatlouká se až po hlavičku a nepočítají se ohnuté, i když hlavičku do dřeva přece jen zatlučete.

Závěrečné hodnocení může být různé. Vítězové a pořadí v každé disciplíně, pořadí družstev ve věkové skupině nebo v rámci oddílu. Podle toho pak určíte, kdo získá Šikulův pohár – vždyť nemusí být jen jeden! Ostatně nemusí se ani jmenovat po Šikulovi. Jistě máte mezi sebou i jiné borce.

A ještě něco! Podobné soutěže, jako tato, se dobře hodí i pro akce oddílu typu **Den otevřených dveří!** Nehrajte a nesoutězte si jen sami pro sebe, pamatujte i na ostatní! To přece k Pionýru patří!

Tomík

Srdíčkový den

Domažlice

Pionýrská skupina Mír Domažlice již několik let spolupracuje se sdružením Život dětem. Alespoň jednou ročně se zapojujeme do sbírky Srdíčkový den a pomá-háme získat prostředky pro dětská oddělení nemocnic. Devátého prosince jsme proto vyrazili se zapečetěnými pokladničkami do domažlických ulic. Tentokrát však neprodávali jen instruktoři a starší děti. Zapojili jsme oddíl Draci i naše nejmladší z oddílu Pegas. S malými dětmi jsme nacvičili, jak mají kolemjdoucí oslovovat, a vysvětlili jim, k čemu vlastně výtěžek sbírky slouží. A pak už jen teple obléknout, pláštěny a vyrazili jsme do ulic. To byste koukali, jak jsou naši prckové šikovní! Zpočátku se styděli, nevěděli přesně, co říkat, tak jsme jim my vedoucí trochu pomáhali. Jakmile však zacinkaly první penízky v kasičkách, ostych z nich spadl a vrhali se na každého, kdo prošel kolem. Málokdo jim odolal, a tak se kasičky plnily a magnetek ubývalo. Škoda, že nebylo lepší počasí, vydrželi bychom déle a výsledek mohl být lepší. Za necelé odpoledne jsme vybrali pěkných 9 500 Kč. A děti už se těší, jak letos v dubnu půjdou prodávat znovu. Tak kdybyste nás potkali, udělejte jim radost aspoň malým příspěvkem.

Dáša Čechová, PS Mír Domažlice

SRDÍČKOVÉ DNY
19. a 20. září 2011
magnetky: 30 Kč
5. a 6. prosince 2011
magnetky: 30 Kč
nebo přívěsky: 35 Kč
Setkání s dětmi zdarma za pomoci

Výtěžek z těchto Srdíčkových dnů je určen
na pomoc dětem hematologickým dětem, které jsou stěží léčitelné
na domácí péči svých rodičů, zejména rozvoj.

Je to na podporu zdravotních a zdravotních prostředků, zdravotních
užitků, zdravotních kostiček apod. k zveřejnění dětí vztahové
relační péče, kterou si jejich zdravotní stav vyžaduje.
Jedná se o: zdravotní, zdravotní a další vztahy.

www.zivotdetem.cz

Sovopýří akce

Jihlava

Je pátek 9. prosince, za 5 minut 5 a já scházím po temných schodech do letního kina. Pod lampou v dešti se k sobě tísni několik postavček s baohy sbalenými vysoko nad hlavu. Přijíždí Velký Vont. A druhý. A třetí. Jsme všichni a můžeme se vydat na cestu. Něco kolem 15 dětí, 3 teenageři a 3 velcí Vontové.

První kroky míří ke kostelu Sv. Ignáce. Zpíváme dvěma andálkům, dostaneme nějakou sladkost a již se spouští světelná show. Na faře nás nikdo nevíta – vítáme se tedy sami koledami! Prvně se musí repertoár sevcitit a pak se do toho můžeme pustit naplno – před rodiči, prarodiči, kamarády. Publikum nadšeně tleskalo, děti ještě nadšeněji zpívaly a my kytaristi jsme hudli jak se dalo. Ale už honem do tunelu, kde straší zazděné jeptišky. A večer, příprava ležení, pár pohádek, nějaká kytara a hajdy do spacáku.

Průběh dopoledne: Rybičky, rybičky, pojďte domů. Poslušní roboti poslouchají na slovo – záleží pouze na zručných inženýrech, jak je naprogramují. Tak, teď vám váš nejoblíbenější vedoucí rozdává mandarinky. Neznáš svého nejoblíbenějšího vedoucího? Hm, tak to nic nedostaneš.

Schválně, kdo hodí koním přes řeku jablko? Tak ne, aspoň těm kačenám...

A už jsme na obědě. Výborný gulášek. Ale už po řece přijíždějí vodáci a pomalu nás vyhánějí. Na zádech pár švestek a vyrážíme (ve skutečnosti dvě štangle salámu a pytel rohlíků) směrem bazén u „Demlovky“. Fotbálek nestihneme, ale hod na cíl a lov vzácných rostlin a bylín ano.

Ale už musíme jít – a hele, Kozel! Živoucí legenda staré Mešnice. Rychle se převléct do plavek, smýt ze sebe špínu a hurá do bazénu. Paráda, ale už je moc hodin, musíme z vody. Děti si rozebírají poslední zbytky salámu, rodiče si zase rozebírají poslední zbytky dětí. Bazén osiřel, oběti netradiční výpravy odjíždí naveně do svých domovů. Bylo to supr, zdar a sílu na další akci.

*Dominik a Martina Chalupská,
PS T. O. Mešnice, Jihlava*

Setkání v čajírně

Holešov

V pátek 16. prosince se uskutečnilo ve slavnostně vyzdobené čajírně SVČ – TYMY vánoční setkání členů PS M. Očadlíka. Nechyběl vánoční stromeček, adventní věnec, vůně jehličí a také kole-dy. V úvodu byla předána ocenění některým členům. Vendula Chytilová a Bětka Kastelíková získaly ocenění Správný kamarád, Pavla Dvorníková a Štěpán Ševčík bronzový Lipový kvítek. Další část setkání byla věnována předání dárečků, které si děti pro sebe připravily, a zpívání oblíbených táborových písniček a koled. Příjemným zpestřením našeho setkání bylo zhlédnutí části právě dokončeného DVD z letošního tábora. Na závěr jsme si popřáli pěkné svátky a slíbili si, že se hned po novém roce společně sejdem.

*Jarka Vaclachová,
vedoucí PS M. Očadlíka Holešov*

Piškvorky, sudoku a Praha

Horní Bříza

V sobotu 17. 12. proběhl v klubovně skupiny Vánoční turnaj v piškvorkách a v luštění sudoku. Naše pozvání přijalo 29 soutěžících z řad našich členů i několik neregistrovaných dětí. Soutěže byly rozděleny do věkových kategorií. Piškvorky i sudoku v kategorii 2. – 3. třídy vyhrála Petra Begalová. V kategorii 4. – 6. třídy vyhrála piškvorky Thien Nguyen Nhut a sudoku Petr Železný. V poslední dětské kategorii 7. – 9. třídy si vítězství v sudoku odnesly sestry Sedláčkové. Piškvorky vyhrál Jakub Šulda. Turnaje se zúčastnilo také několik dospělých. Nejrychlejší luštitelkou sudoku se stala Zdeňka Hořanová.

V neděli jsme se vydali na návštěvu Prahy. Zhlédli jsme mimo jiné vánoční trhy na Staroměstském náměstí. Z názoru většiny účastníků vychází vánoční strom i samotné trhy v Plzni lépe než ty pražské. Odpoledne se rozdělujeme na tři části. Děti směřují do Líbeznice do divadla kouzel, další část zhlédla představení Vánoční koleda v divadle Hybernia a zbytek účastníků zjel na představení Děti ráje do divadla GOJA Music Hall.

Jaroslav Novák, PS Horní Bříza

Výtvarný a rukodělný Sedmikvítek

Plzeň

Česká rada Pionýra se loni zabývala otázkou, co s Pionýrským Sedmikvítkem. Plzeňská KOP se k tomu postavila čelem a v oblasti výtvarné a rukodělné činnosti uspořádala nultý ročník krajského kola. Přestože nebylo příliš času pro zaslání výrobků, zúčastnilo se pět pionýrských skupin z Plzeňského kraje. Celkem byly zaslány 43 práce, které byly vystaveny na Adventní výtvarné dílně, kterou připravilo sdružení IRIS ZOO Plzeň na místním statečku Lüftnerka, kde návštěvníci mohli hlasovat o nejhezčím výrobku. Výrobky s největším počtem hlasů budou zaslány do republikového kola do Kopřivnice. Tím však s Pionýrským Sedmikvítkem nekončíme, již nyní máme v plánu krajské kolo v dalších oblastech.

Martin Mlynářík, člen VV Plzeňské KOP

Vánoční prázdninové radovánky

Praha

Děti z turistického oddílu Orion při 93. PS trávily vánoční prázdniny v Podkrkonoší – v Nové Pace. Mohly si tam užít sněhu při bobování, koulování a dalších hrách. A jako malí turisté se vypravily i pěšky na hradiště Levín, kde si na ohni opekly buřty (a rozdělaly oheň s mokřým dřevem, byla „fuška“), a k novopackému vodopádu. Vydaly se také do Vrchlabí do Krkonošského muzea. Společně trávily i Silvestra. To se vypravily večer bobovat na kopec, který sjížděly v červených čepičkách s prskavkami v ruce. Tato jízda je v oddíle tradicí více než 10 let. Poté se hrály nejrůznější hry v místnosti (Pepičku pípni, obouvání židlí atd.). O půlnoci si děti připily dětským šampaňským a pak vyběhly ven dívat se na rachejtle, kterých bylo všude kolem dokola moc. A aby děti nebyly líné po celý nový rok, hned 1. ledna se již tradičně vypravily na vrch Tábor u Lomnice nad Popelkou. Do zablácené Prahy se jim moc vracet nechtělo.

Jana Jandová, oddíl Orion, 93. PS Praha 14

Vánoční víkend

Kopřivnice

Ani letos jsme nemohli přetruhnout tradiční řetězec vánočních víkendů. Dny od 9. do 11. 12. 2011 jsme trávili v chatě ve Vyšních Lhotách. První náš úkol byl: dostat se na pro nás neznámou chatu. Nebyl zdaleka jednoduchý. Když vystoupíte z vlaku a vidíte jenom tmou a nevíte, jestli se vydat doleva nebo doprava, tak vás to trochu vyvede z míry. Nakonec jsme se ale na chatě sešli všichni. Děti jsme rozdělili do týmů a soutěžili mezi sebou celý víkend. Starší využili akci pro mnoho deskových her. A ti nejstarší si mezi sebou vykládali. Sobotní den byl zajímavější. Děti šly nastrojít zvířátkům vánoční stromek z jablek a mrkví. Ti, kteří zůstali na chatě, připravili štědrovečerní večeři. Po ní jsme zpívali koledy. Některé z nich měly i 14 slok. Po koledách se pouštěly lodičky a zapalovaly prskavky, než přišel Ježíšek. V neděli jsme po sobě uklidili a vyhlásili výsledky soutěží. Ale když víte, že příští rok bude vánoční víkend zas, není loučení tak hrozné...

Miroslav Klimecký, PS Kopřivnice

Alžířané v Krkonoších

Rokycany

Minulé léto k nám přiletěly děti z Alžíru. Líbilo se jim u nás natolik, že se rozhodly k nám zavítat i o vánočních prázdninách a strávit zde tradiční českou zimní dovolenou na lyžích. Skupina dvaceti Alžířanů přiletěla 25. prosince dopoledne. Členové oddílu Divoká Orlice je vyzvedli v Praze a hned po přiletu je vzali na vánoční procházku městem. Pak celá výprava vyrazila do Krkonoš. Když náš autobus vyjel ke Špindlerově boudě, objevilo se v očích Alžířanů překvapení. Všude ležel metr sněhu, který někteří z nich viděli na vlastní oči poprvé v životě. Dále jsme se přesunuli do Novopacké boudy, kde jsme měli strávit následujících osm dní. Za tu dobu se alžířské děti i dospělí naučili velmi dobře sjezdovat (díky lyžařským instruktorům Lence a Oldovi Dienstbierovým), postavili obrovské iglú, zahráli si spoustu her, navštívili Špindlerův Mlýn a Prahu. Nakonec naši hosté na horách oslavili i silvestrovskou půlnoc a příchod nového roku a 2. ledna se vypravili zpátky domů, kde bylo touto dobou „pouhých“ 20° C... Náš pionýrský rokycanský oddíl Divoká Orlice už několik let připravuje výměnné tábory pro české děti v zahraničí, ale i pro zahraniční spřátelené oddíly pobyty v Čechách. Po několika letech výměn s Francouzi jsme se začali poohlížet po exotičtějších státech. Pobyt u nás se Alžířanům velmi líbil a neustále nás zvali k návštěvě jejich vlasti. Takže v budoucnu pravděpodobně pojedou členové rokycanského oddílu Divoká Orlice do Alžíru. Nezbývá, než se těšit na hodně netradiční prázdniny...

Michal Mašek, oddíl Divoká Orlice

Všechno nejlepší!

- 18. 2. slaví své 55. narozeniny Františka Vašinová z PS Kunovice (Olomoucko-zlínská KOP).
- 26. 2. slaví své 60. narozeniny Vladimír Ráz z PS Prácheň (Plzeňská KOP).
- 27. 2. slaví své 50 narozeniny Naděžda Antalová z PS Těpéra (Moravskoslezská KOP).
- 27. 2. slaví své 65. narozeniny Olga Koukalová z PS Hrančičář (Pardubická KOP).

Gratulujeme a přejeme i do dalších let vše dobré.

Ústřední exkurze

V září jste se v titulu této rubriky mohli dočíst, že „Ústředí není ústředí“. Toto záměrně matoucí tvrzení mělo podnítit zájem a poukázat na to, že Ústředí Pionýra v ČR je občas vnímáno mnoha různými způsoby a často zkresleně. Občas je viděno jako instituce nadaná téměř neomezenou mocí či jako trafika pro vyvolené, kteří sedí v teple a nic moc nedělají, jiní ho vnímají jako partyzánskou buňku kující neustále nějaké pikle. Jsou to náhledy osobité a byly by třeba i úsměvné, kdyby... Abychom byli féroví, je ale nutné říct, že tyto pohledy nejsou pravidlem.

Co tedy je Ústředí Pionýra v ČR? Statut Pionýra hovoří takto:

„...je určeno zejména pro administrativní a organizační zajištění činností vykonávaných předsedou Pionýra a členy VV České rady Pionýra, není právní osobou...“

Co si pod tím představit?

Koncem roku 2011 proběhla i na jednotlivých úsecích ústředí určitá „vnitřní inventura“, která byla mimo jiné i prvotní inspirací pro tento text. Zkusme si spolu udělat takovou virtuální exkurzi po pracovních úsecích / místnostech na Ústředí Pionýra v ČR. Představte si, že vcházíte do našich kanceláří v 5. patře budovy na Senovážném náměstí 977/24 v Praze 1. Po pár krocích v předsíňce vedou vpravo dveře do jednací místnosti. V té probíhají větší jednání, setkání či školení: jednání Výkonného výboru ČRP, pracovních skupin, občas porady předsedů KOP, porady pracovníků ústředí a podobně. Jak vidíte na fotce, slouží také jako překladiště při přípravě akcí.

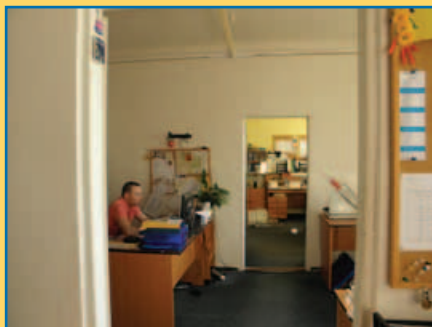

Chodbička ústí na sekretariát, kde sedí dvě dobré ženy, jež kromě spousty operativní práce a komunikace mají na starosti registraci, adresáře, poštu, dokumentaci jednání orgánů Pionýra, organizační práci, zajištění akcí, jako

např. Ledová Praha a Květinový den, agendu vzdělávání, pojištění, vyznamenání a mnohé další.

Vydáte-li se odtud vpravo, dojdete do kanceláře předsedy, který kromě všeobecné agendy vyřizuje například i různé stížnosti. Místnost sdílí s místopředsedkyní, která se zabývá například obsahem činnosti, akcemi, soutěžemi a záležitostmi KOP. Úřaduje tam i emeritní předseda agendy kolem části nemovitostí.

Pokud se na sekretariátu vydáte vlevo, můžete projít několika místnostmi v řadě. První „obývá“ organizační tajemník projektu Klíčení, který se ale věnuje i dalším projektům, v poslední době například Klíčům pro život – oblasti neformálního vzdělávání či vloni Evropskému roku dobrovolnictví. Pečuje také o výstavu „PIONÝR“ a kde je dále potřeba.

Následuje místnost, kde mají obě přítomné dámy často monitory plné tabulek – jste v kanceláři ekonomky, jež se zabývá především rozpočty, projekty a dotacemi, a účetní, která má na starosti také fakturaci, pionýrské mobilní telefony, sklady (s tím i E-mošku, viz Mozaika z října 2011), pohledávky a podobně. Ani ony se neodírkají jiné práce.

Budete-li pokračovat za svým průvodcem, dospějete do místnosti, kde sídlí správkyně agendy nemovitostí Pionýra, řešící ovšem i další úlohy, například propagace a komunikace navenek či projekt Zdravá Pionýrská krev. Párkrát v týdnu je tu k zastížení také zahraniční tajemník Pionýra.

Zde prohlídku zakončíme v místnosti, kde najdete grafika, který má na svědomí například návrhy propagačních předmětů, letáčků, grafiku publikací, fotobanku, dodržování grafického manuálu apod. (viz Mozaika z listopadu 2011), dále tu narazíte na správce webů, domén a Servisu Pionýra, který se ovšem věnuje mimo jiné i dotážením dokumentace mezinárodního tábora T4C (viz Mozaika z prosince 2011), a nakonec tu najdete odpovědného redaktora Mozaiky Pionýra, který se věnuje

i dalším redakčním pracím, korekturám textů i projektům jako ODT či Umačkání dětmi a Soutěž etapových her. Jak jste z exkurze patrně pochytily, na ústředí Pionýra probíhá poměrně široké spektrum činností, a to jsme zmínili jen některé z nich, nezabloudili jsme například do skladu ve sklepě či do tzv. množirny (na papíry...). Mimo jiné je většina ze zmíněných pracovníků tajemníkem některé ze sekcí ČRP či dalších orgánů a stálých pracovních skupin.

Je sice pravda, že si pracovníci ústředí většinou sedí v teple, v létě skoro v peci. I když tu ale nuda zpravidla nebývá, jsme tu i pro vás.

Jakub

Krátce z ústředí:

- Proběhly první Oblastní porady, děkujeme dobrovolníkům, kteří k jejich průběhu přispěli.
- Ostré lokty Zuzky Hlávkové byly otupeny zánětem kloubu. Když už se začala radovat, že se loket hojí, pro jistotu si zlomila nohu.
- Grafík Matěj nám v praxi ukázal, že na některé virózy zázvor a citrón nestačí.
- Někteří pracovníci ústředí zcela bojkotují vymyšlení těchto zpráv pro Mozaiku!
- Přebytky ze schůzek Klíčení jsou vítaným zdrojem kalorií.
- Jakub Štáštka rozšířil nabídku závislostí, se kterými je možné se na ústředí setkat – k čaji, kávě, čokoládě, tabáku a podobně přibýly kapky do nosu.
- Ač sama v horečkách, snažila se Irena Černá, co jí síly stačily, aby byla Praha náležitě Ledová.
- I když se proslýchá, že předseda občas tříská do stolu či skříní, inventura neprokázala žádné poškození nábytku. Pečlivé sledování za poslední měsíce nezaznamenalo ani předsedovo bouchání.

Jak na ně?

Tentokrát se budu zabývat zdánlivě rozdílnými tématy. Pojďme se podívat na problematiku dětí, které žijí v nevýhodném sociokulturním prostředí, a také starších, dospívajících, které chtějí předčasně opustit školu.

Děti z prostředí, které je nějakým způsobem znevýhodňuje

Co si pod tím můžeme představit? Jaké děti to jsou? Patří sem děti, které:

- žijí ve vyloučených lokalitách, či lidověji „na špatné adrese“;
- mají velmi špatné ekonomické podmínky, rodiny žijí z minimálních prostředků, rodiče jsou dlouhodobě nezaměstnaní, rodiny hodně početné;
- jsou ohrožené nějakými sociálně-patologickými jevy (drogy, alkoholismus, hráčství);
- nemají příležitost k rozvíjení svých schopností, pro rodiny není běžné, aby je nějak vzdělávaly, rozvíjely;
- jsou z jiné země, často mají oba rodiče jiný mateřský jazyk, jsou uprchlíky;
- jsou jiného etnika;
- ale také děti z rozvedených rodin, zejména pokud vztahy mezi rodiči jsou konfliktní.

A čím více se těchto komplikací nashromáždí, tím je pro ně těžší ve společnosti ostatních dětí obstát. Vzhledem k velké rozmanitosti toho, co se pod pojmem sociokulturní znevýhodnění skrývá, je těžké shrnout, co je pro děti typické. Znevýhodňující situace je častěji vede k izolaci od běžného dětského společenství. Oslabuje jejich sebedůvěru. Častěji je vede ke krajním projevům, ať již k tendenci být „neviditelní“ nebo naopak „zviditelňovat se“. Většinou zjistí, že k tomu, aby si jich okolí všimlo, spolehlivě slouží různé formy zlobení, provokace, vychloubání, vymyšlení, agresivní projevy. Také únik do nemoci bývá prostředkem, jak si zajistit zájem. Toto je časté zejména u dětí, které mají problémy v rodině, konfliktní vztahy mezi rodiči, různé rozvodové a porozvodové těžkosti. Pokud se znevýhodnění spojuje s ekonomickou situací, je pro děti těžké zvládnout to, že nemají moderní oblečení, technické vymoženosti (mobil, internet, počítačové hry, sportovní vybavení apod.). Odlišnost etnická, jazyková bariera zase snáze vede k tomu, že děti tíhnou ke společnosti, která je přijímá, k těm, kdo jsou jim podobní. Mluví jejich jazykem. U dětí z rodin, kde není běžné, aby dospělí chodili do zaměstnání, a nemají faktickou potřebu vydělávat si práci, výrazně klesá jakákoli motivace pro vzdělání, vyučení, pravidelné docházky kamkoli. Děti, které jsou viditelně zanedbané, se často straní ostatní děti.

Co pomáhá?

Mysleme na to, aby naše aktivity nebyly ekonomicky náročné, kde a jak je možné si vypůjčit vybavení. Mírníme dopady reklamy.

Snažme se mluvit s rodiči, vysvětlovat výhody toho, že dítě někam chodí (rozvíjí se, něco se naučí, je ve společnosti dětí, je ovlivňováno a vedeno dospělým...). Hledejme možnosti. Naše aktivity většinou nevyžadují žádné přehnané finanční nároky a tak je dobré to rodičům říkat. Podporujeme i účast na jednorázových akcích, otevřených pro veřejnost. Pomoci „chytit se drápkem“ mnohou příležitostně akce.

U dětí z jiného kulturního prostředí (např. cizinci) se vždy vyplatí, dovědět se něco o zemi, odkud dítě přichází, vyjadřovat zájem, nechat jej, aby o své zemi vyprávělo. Tady je místo pro hry, které nějak zachází s tématem odlišnosti – jak se cítím, když jsem vyčleněný, když se mám někam dostat, když se nemůžu domluvit slovy. Nápady hledejte ve hrách sociálně-psychologických. Pokud jsou potíže dětí spojené s jejich situací doma – rozvodové a porozvodové situace, zachovejte co největší neutralitu, nesympatizujte s žádným z rodičů. Informace o dění v oddíle poskytněte oběma rodičům. Nevyzvídejte na dítěti, ale pokud si chce samo povídat, mějte pro něj prostor.

U dětí či spíše dospívajících, kteří experimentují s drogami, je vhodné dát jasně najevo své ne. Pokud nebude chtít přestat, „nebrat“, stejně oddíl opustí, naše činnost a společnost pro něj nebude dostatečně lákavá. Nedělejme záchranou síť. Naše pomoc může spočívat v tom, že předáme kontakty na nějaké odborné pracoviště (spíše nízkoprahová zařízení, kam může přijít téměř kdykoli a z ulice). Nenechte s sebou manipulovat, nepřebírejte na sebe zodpovědnost.

Dospívající ohrožení předčasným odchodem ze školy

U nás je povinná školní docházka po dobu 9 let. Na středních školách už dospívající být nemusí. Jaké jsou příčiny, proč odchází? A proč by vlastně měli do školy chodit? Mezi nejčastější důvody pro odchod ze školy nebo změnu dosavadní školy patří špatný školní prospěch, výrazné a opakované porušování školního řádu, problémy s vrstevníky a učiteli, ale také ztráta zájmu o obor.

Co můžeme udělat?

Pokusit se bez domlouvání a dospěláckého poučování hledat další pohled na situaci. Povídat si a probírat spolu různá pro a proti. Vzhledem k vývojovým zvláštnostem tohoto období nejsou nevyžádané rady a názory přijímány. Pomáhejte společně mapovat a uvědomovat si že:

- bez potřebné kvalifikace je uplatnění na trhu práce složitější (zkuste se podívat na vývěsku úřadu práce nebo zavolat na nabídku volného místa, budou o nevyučeného, nevystudovaného bez praxe stát?);
- ve škole se přeci jen něčemu učím (schopnost pracovat na PC, alespoň trochu cizí jazyk, levnější získání řidičáku apod.);
- ztrácí se čas už věnovaný učení;
- uzavírá nebo se alespoň výrazně oddaluje šance získat výuční list nebo maturitu;
- výrazně se sníží společenská prestiž, často se výrazně omezí kontakt s kamarády, dostanu se do jiné sociální skupiny;
- klesne výrazně ekonomické zabezpečení (zjistíte si, kolik a jestli vůbec bude dostávat nějakou podporu, jaké jsou podmínky, jak dlouho bude podporu brát, kolik potřebuji na nezákladnější výdaje).

Pomůže třeba:

- pokusit se „tak nějak normálně“ mluvit o tom že „normální“ je se učit. Úspěch ve škole daleko víc závisí na délce přípravy než na tom, jak chytří jsme;
- hledat motiv, proč chtít, proč se snažit a vydržet;
- nabídnout myšlenku, jestli vybraný obor není přeci jen větší sousto, jestli je reálné zvládnout nároky školy, nabídnout kontakt na odborníky, kteří mohou pomoci...
- zvažovat, kolik už času a energie studium zabralo a jestli si třeba dovedou představit, jaké by to bylo začínat v 18 letech s prváky...
- podporovat k upřímnosti k sobě, hledat to, co může ovlivňovat „náš uprchlík“ sám. Většinou jsou potíže něco jako „spojené nádoby“, nic se neděje samo sebou

A co pomůže nám? Vědomí toho, co je a není naše zodpovědnost, jaké jsou naše možnosti.

Vladimíra Brandová

Družina Královny Elišky

Představování vydaných etapových her a vybraných námětů a ukázek z nich pokračuje hrou nazvanou Družina královny Elišky. Připomínáme, že všechny hry si můžete stáhnout v Servisu Pionýra (Ke stažení – publikace).

Celotáborová etapová hra Družina královny Elišky je dílem Boženy Klimecké z PS Kopřivnice, již při tvorbě pomáhal kolektiv vedoucích LT Olbramkostel. Příběh hry je zasazen do historického období 14. století a inspirován především postavou Elišky Přemyslovny – manželky Jana Lucemburského a matky Karla IV. Oddíly, představující šlechtické rody, zápolí o královninu přízeň, potažmo o přidělená území a hrady. Celá hra přibližuje účastníkům toto období našich dějin a není tak jen zábavou, ale obsahuje i prvek vzdělávací.

Pamětní nápisy

Legenda: Rody na svých toulkách krajem objevují přemyslovské hrady. Tak, jak si přála Eliška ve svém dopise pážatům, pátrají po pamětních nápisech a erbech vytesaných do kamene hradních bran.

Příprava: Vyrobité 5 papírových cedulí. Na jedné straně je cedule opatřena jménem zakladatele – majitele hradu (volíme středověká jména), na druhé straně jeho rodový erb. Erb by měl být jednoduchý, aby se dal snadno překreslit. Cedule rozmístíme v jasně ohraničeném území a stupňujeme náročnost pro jejich objevení rozdílným umístěním v terénu.

Průběh: Do terénu odcházejí rody postupně. Pro úkol najít hrady, zaznamenat přesně jména jejich zakladatelů a překreslit rodové erby, mají stanoven jednotný časový limit.

Přihlaste se také do soutěže etapových her!

I když léto je ještě daleko a venku mrzne, až praští, příprava letních táborů už je aktuální téma. Připomínáme proto, že Česká rada Pionýra vyhlásila další ročník soutěže etapových her, do níž můžete přihlásit své zpracované celotáborové, ale i celoroční či jiné etapové hry. Vítězové získají příspěvky na činnost.

Více informací na ceteh.pionyr.cz.

Hodnocení: Za objevení všech pěti hradů, přesné zapsání jmen zakladatelů a bezchybné zakreslení rodových erbů je rodu (oddílu) přiděleno pět bodů.

Stříbrná horečka

Nerostné bohatství bylo ve středověku majetkem panovníka. Stříbro se už od 30. let 13. století těžilo v Jihlavě. Zdejší ložiska se však poměrně rychle vyčerpala.

Stříbro se dolovalo v Havlíčkově Brodě, Přibyslavi a Chotěboři.

pracovat v nově otevřených dolech jako havíři. Práce je to těžká, ale slušně placená.

Příprava: Připravíme „kousky skály“ se stříbrnými žilami. Poslouží nám k tomu hladké kameny, na které stříbrenkou namalujeme stříbrné stopy. Kameny rozmístíme v terénu, který bude představovat nové stříbrné doly. Celé území musí být jasně označeno a ohraničeno – třeba provázky, které tvoří hranici. Kamenů bychom měli připravit dostatečný počet – podle počtu dětí v oddílech.

Na vybraném místě vybudujeme stanoviště pro královské nákupčí. Ti jsou vybaveni stříbrnými groši (mohou to být stříbrná papírová kolečka vystřižená z kartonu potaženého alobalovými fóliemi).

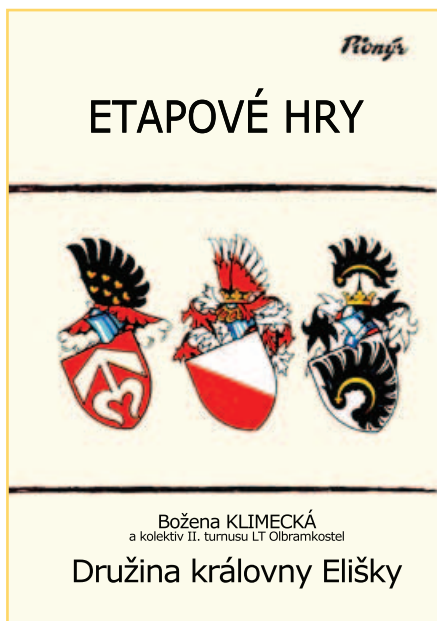
Hra: Rod (oddíl) nastupuje do hry jednotlivě – jeden po druhém. Na hru je stanoven časový limit. Je na volbě rodu, zda se „těžbě“ bude věnovat v menších skupinách, ve dvojicích nebo jako jednotlivci. Ať už je rozhodnutí jakékoli, celý rod získává body jako celek.

Úkolem rodu je „vytěžit“ – tedy najít v terénu v daném časovém limitu co nejvíce kamenů se stříbrnou žilou, ty odevzdat královským nákupčím, kteří jim poté vyplatí odměnu za práci ve stříbrných groších. Úkol je ztížen tím, že s každým nalezeným kamenem musí skupina, dvojice či jednotlivec navštívit nákupčí zvlášť – tedy „vyfárat“ a znovu „sfárat“.

Nákupčí mohou v průběhu hry měnit ceny – avšak tyto změny pak musí být stejné pro všechny rody.

Hodnocení: Po skončení hry je každému rodu spočítáno, kolik grošů – jako plat za práci ve stříbrném dole – celkově získal. Celkový zisk pak vydělíme počtem členů rodu a to je počet políček, která budou pro rod zabrána na mapě českého království jako nová území se stříbrnými doly.

Poznámka: Výsledný počet bodů zaokrouhlujeme směrem dolů. Aby bylo hodnocení spravedlivé, musí se do práce v dolech zapojit stejný počet členů každého rodu.

Bohaté stříbrné žíly byly objeveny kolem roku 1290 v Kutné Hoře. Poté vypukla honička ne nepodobná zlatokopeckým horečkám 19. století. Letopisci ve svých kronikách tvrdili, že při sběhu ke Kutné Hoře vznikl Babylón, ve kterém uprostřed provizorních obydlí a změní jazyků bláznivě žilo 100 000 přistěhovalců. To je však vyloučeno, protože město v té době nemohlo mít více jak 10 000 obyvatel. I tak se stalo druhým největším a nejbohatším v českém království.

Legenda: V českém království byla objevena nová ložiska stříbrné rudy. Jsou obzvláště bohatá, a tak se k nim vydává mnoho lidí, kteří by chtěli

Trefné nápady

Pionýrské rodinné stříbro: „Nesmrtelné“ oddíly a skupiny III/6

PS Obránců míru v Kopřivnici nepatří jen k pionýrskému rodinnému stříbru. Je svou aktivitou v nejrůznějších oblastech činnosti Pionýra i příkladem mnohým dalším. Ostatně – o jejím životě se lze dočíst už řadu let snad v každém čísle naší Mozaiky.

Zbylo jen šest oddílů a tři stovky

PS Obránců míru Kopřivnice vznikla v roce 1972 při ZDŠ se stejnou adresou. Skupinu tehdy zakládal Vířa Kaprál, současný revizor PS. Naštěstí se sešla parta nadšenců, kteří měli od počátku docela trefné nápady a dost nadšení. K jednomu z těch nápadů patřilo vybudovat i táborovou základnu v Olbramkosteletě. Jenže přišel rok 1989 a z 33 oddílů jich zůstává jen šest. Datem vzniku nové éry PS Obránců míru je 9. březen 1990. Ke skupině přešli i další vedoucí, kteří měli zájem pokračovat v Pionýru dál. K těm, co vytrvali, patřil i oddíl Boženy Klimecké, která se zároveň stala (a je stále) skupinovou vedoucí.

Dílenská technička, třiapadesátiletá Božena Klimecká jako dítě začínala v Junáku. Od roku 1975 se objevila jako instruktorka v PS Obránců míru, a od roku 1978 zde vedla osm let oddíl Jiskra míru. Od roku 1988 je i hlavní vedoucí skupinového tábora Olbramkostel.

„Bez ní by nic nešlo. Všechno zařídí, zorganizuje. Činnost naší skupiny si bez ní nedokážeme představit...“, říká se v Kopřivnici i píše na skupinovém webu. O ten se úspěšně stará řadu let Zbyněk Kocián a web patří k nejlepším i v soutěži Sami o sobě. „Největším problémem bylo začít s 300 korunami a dopracovat se do postavení, kde jsme teď“, vzpomíná dnes na nelehké začátky v roce 1990 Božena.

Nabízíme dětem různorodé možnosti

Současný počet členů PS je 93. Sdružuje oddíly Šedé Myšky, Nezmaři, Kousaví citroni a Power Rangers. Každým rokem se ale táborů PS v Olbramkosteletě účastní na 180 dětí. Akce PS jsou otevřené pro všechny děti. Stačí přijít a zúčastnit se.

„Nabízíme dětem různorodé možnosti trávení volného času: kultura, sport, soutěže, turnaje, turistika, setkání, výlety, tábory...“, informuje nás vedení PS. Činnost se dál dělí na pravidelné schůzky v klubovně, akce na jeden den nebo odpoledne, víkendové akce, volnočasové kluby, plesy, pochody pro veřejnost i netradiční pouťová odpoledne, často i ve spolupráci s městem a s dalšími sdruženími.

„Za zcela zásadní považujeme to, že děti nebloumají bezcílně ulicemi, nenudí se, ani se nepodílí na sociálně patologických jevech,“ vzkazuje Božena Klimecká, „prostě mají možnost příjemně a užitečně trávit svůj volný čas přes týden, o víkendech, o zimních i letních prázdninách.“

Sedmikvítek opravdu pionýrský

Kopřivničtí pionýři svým způsobem zasahují i do debat o současnosti Pionýrského Sedmikvítku. Dokazují totiž, že nemusí jít jen o soutěž v podstatě nepionýrských poloprofesionálních souborů.

„Dlouhodobě podporujeme talentované děti. Už mnohokrát prokázaly své schopnosti a dovednosti v celostátních kolech Sedmikvítku (divadlo, hudba, tanec, výtvarná a rukodělná činnost a Dětská porta). V roce 2001 jsme zvítězili v celostátním kole Sedmikvítku v Praze v kategorii Výtvarná činnost a získali Putovní pohár předsedy vlády.

V roce 2002 jsme vítězství obhájili (jako první v historii) a získali pohár znovu. V roce 2003 jsme získali nominaci na Pohár předsedy vlády v kategorii Divadlo, výtvarná činnost a hudba a v lednu 2004 Pohár předsedy vlády v kategorii Divadlo. A v roce 2009 jsme získali putovní pohár v kategorii Výtvarka od Jana Fishera“, mohou se tu chlubit.

Tábor 2010

Tábor 2009

Stabilní tým

Jak je vidět i z webu PS, má skupina stabilní tým vedoucích a instruktorů. Mezi nimi jsou jak ti velmi zkušení s mnohaletou praxí práce s dětmi, tak i mladí instruktoři z řad studentů středních a vysokých škol.

„Největší oporou naší skupiny jsou vedoucí, kteří v ní začínali jako děti a udělali za dlouhou dobu mnoho. Jmenovali bychom nejraději všechny, ale především rodinu Klimeckých, Milenu Filovou, Renátu Veselou, Jakuba Trnčáka, Vaška Majkuse a Radka Buchtu. Bez těch by se skupina neobešla,“ napsali nám z Kopřivnice. „Problém byla klubovna – nejdříve nás – do roku 1996 – nechali ve škole na Obránců míru (nyní Milady Horákové). Potom do roku 2002 jsme měli klubovnu na Záhumení, ale praskla nám tam voda a nebylo zde topení a tak nám město nabídlo naši současnou klubovnu, kterou využíváme od roku 2003. Nebyť podpory ředitele školy a městského úřadu, bylo by hůř,“ dozvídáme se také.

Největší pýchou, ale zřejmě i stabilním kamenem přitažlivosti kopřivnických pionýrů je jejich táborová základna. „Za 20 let se nám povedlo přebudovat táborovou základnu v Olbramkosteletě a vybudovat zde spoustu věcí a také vylepšit vše podle hygienických požadavků. Táborová základna je v našem vlastnictví od roku 2005, ale náš tábor tam funguje již 31 let,“ můžeme uzavřít tohle vyprávění.

Karel Krtička-Krtek,
foto z archivu PS Obránců míru,
Kopřivnice

Nesmýšlná hrozba násilí

Mávnutí motýlích křídel může vyvolat hurikán na druhé polokouli, zájem a všímavost jednotlivců dokáže pomoci lidem na opačném konci světa a cosi změnit i v nás.

Tentokrát vám přinášíme pro zamyšlení jeden z nejlepších a nejhumánnějších projevů o násilí, jaký jsem kdy slyšel. Jedná se o zkrácenou řeč, se kterou Kennedy vystoupil 5. dubna 1968 – den po zavraždění Martina Luthera Kinga a přesně dva měsíce před tím, než se on sám stal obětí útoku. Tento projev dostal název Mindless Menace of Violence (Nesmýšlná hrozba násilí) a v této zkrácené podobě se objevil například ve filmu Bobby (Atentát v Ambassadoru).

„Je čas hanby a smutku. Dnes není den vhodný pro politiku. Tuto příležitost chci využít a při svém jediném dnešním vystoupení k vám chci krátce promluvit o zbytečné hrozbě násilí, které opět poskvvrňuje naši zem a životy nás všech.

Není to problém jedné rasy. Oběťmi násilí jsou černí i bílí, bohatí i chudí, mladí i staří, slavní i neznámí. Jsou to, a to především, lidské bytosti, jež zase jiné lidské bytosti milují a potřebují. Nikdo, bez ohledu na to, kde žije a co dělá, si nemůže být jist, kdo bude obětí dalšího nesmyslného krveprolití. A tak to jde v naší zemi stále dokola. Proč? Čeho lze násilím dosáhnout? Kdo se ho vždy dopouští?

Kdykoliv nějaký americký život zbytečně zničí jiný – ať už ve jménu zákona nebo při jeho překračování, ať ho spáchá jednotlivec či skupina, chladnokrevně nebo v afektu, je to akt násilí nebo odpověď na něj a vždycky se tím přerve nit života, kterou někdo v bolestech a v potu tváře předl pro sebe a své děti. Kdykoliv se toho dopouštíme, ponižujeme celý národ. Přesto stále jakoby přehlížíme vzrůstající násilí, jež ignoruje naše prosté lidství i naše právo na civilizovanost. Příliš často oslavujeme aroganci, chvastounství a lidi s ostrými lokty. Příliš často tolerujeme ty, kdo své životy budují na troskách snů jiných lidských bytostí.

Ale jedno je jisté: násilí plodí násilí. Útlak vyvolává odplatu. A pouze očistění celé naší společnosti může naší duši zbavit této nemoci. Protože

když někoho učíte nenávidět jeho bratra a bát se ho, když ho učíte, že je něco méně kvůli barvě kůže, kvůli víře nebo kvůli politice, již prosazuje, když ho učíte, že kdo je jiný, ten ohrožuje jeho svobodu, jeho práci, domov nebo rodinu, zároveň ho tím učíte přistupovat k ostatním nikoliv jako ke spoluobčanům, ale jako k nepřátelům. Neučíte ho spolupracovat, ale dobývat. Učíte ho být ztotočen a ovládnán. Až nakonec na své bratry pohlížíme jako na cizince. Na cizince, s nimiž sdílíme město, ale nikoliv pospolitost. Na lidi, s nimiž nás pojí místo bydliště, ale nikoliv společný zájem. Učíme se jenom společným obavám, společně touze udržovat si od ostatních odstup. Pouze společnému puzení vyjadřovat nesouhlas silou. Naše životy na této planetě jsou příliš krátké. A dílo, které nás čeká, je příliš veliké, než abychom tomuto přízraku dovolili dál strašit v této naší zemi. Jistě, nemůžeme ho odsud vykázat zákonem nebo vládním usnesením, ale snad bychom mohli mít na paměti, alespoň někdy, že ti, kdo s námi žijí, jsou naši bratři, kteří s námi sdílejí stejný krátký okamžik života, kteří stejně jako my nehledají nic než možnost prožít své životy smysluplně a šťastně, dojít co největší spokojenosti a naplnění. Z tohoto pouta společného osudu, z tohoto pouta společných cílů se můžeme začít něco učit. Příkladně se můžeme učit rozhlížet se kolem sebe, po našich spoluobčanech, a můžeme se víc snažit ovázat si vzájemně naše rány a proniknout ke svým srdcím, být znovu bratry a krajany.“

Robert Francis Kennedy (RFK) zemřel 6. 6. 1968. Pro tehdejší Ameriku představoval velkou naději pro zlepšení celé řady problémů spojených s rasismem, válkou ve Vietnamu, ale i rostoucí chudobou. Právě pro svůj otevřený přístup k jejich řešení se stal terčem atentátu a podobně jako jeho bratr JFK v roce 1963 i on tomuto atentátu podlehl. Vlák s jeho ostatky objel Spojené státy a lidé mu po celé trase vzdávali hold.

Citáty:

„Nechci být součástí vlády, nechci být součástí Spojených států, nechci

být součástí amerického lidu, má-li se o nás psát to, co o Římu: ‚Pustošili, a nazývali to mírem.‘“ (Poznámka: Na americké politické scéně se jedná o dost odvážný výrok a nepamatují si, že by nějaký jiný významný americký politik kdy řekl něco podobného.)

„Několik málo bude mít tu čest napsat vlastní kapitolu v historii, ale každý z nás může změnit malou část událostí, a součet těchto činů napíše dějiny této generace.“

„Jen ti, kteří se nebojí vše ztratit, mohou dosáhnout něčeho velkého.“

„Nebojte se cesty pravdy jen proto, že po ní jde málo lidí.“

„Pokud bude upřeno právo jednomu člověku, jsou práva všech ostatních v ohrožení.“

„Nekandiduji na prezidenta proto, abych se ve volbách mohl někomu postavit, ale abych nabídl novou politiku. Kandiduji, protože si myslím, že se tato země ubírá riskantní cestou, a protože si jsem vědom toho, co musí být vykonáno, cítím se být zavázán udělat vše, co je v mých silách.“ (Z projevu, ve kterém ohlásil kandidaturu na prezidenta.)

„Jsou všichni v pořádku?“ (Kennedyho poslední slova před smrtí po tom, co byl postřelen Sirhanem B. Sirhanem).

Pohádkové postavy

Tentokrát jsme připravili lehce humorný kvíz, týkající se pohádkových postaviček.

1. Brouk Pytlík byl tak chytrý, protože

- a) se narodil v zábradlí kinosálu a z filmů znal úplně všecko!
- b) se narodil v lavici na právnické fakultě a poslouchal přednášky
- c) absolvoval právnickou fakultu v Plzni

2. Ferda Mravenec miloval

- a) Brouka Pytlíka
- b) Berušku
- c) Ewu Farnou

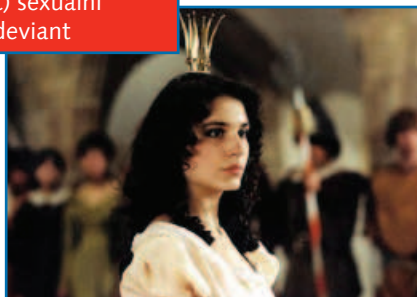
3. Karafátův Brouček byl povoláním

- a) kovařík
- b) hrobařík
- c) osvětlovač

5. Únosce princezny Jasněnky byl

- a) švec
- b) princ
- c) sexuální deviant

4. Kterak Krtek ke kalhotkám přišel?

- a) prošel si celým výrobním procesem
- b) dostal je od myšky
- c) našel je na černé skládce v lese

6. Kdo měl kouzelnou lampu s džinem?

- a) Jožin z bažin
- b) Usáma bin Ládín
- c) Aladin

7. Pučálkovic Amina byla

- a) fenka bernardýna
- b) nebezpečná bojová látka
- c) žirafa

8. Dášeňka Karla Čapka byla

- a) bulteriér
- b) foxteriér
- c) jezevčík

10. Chlapci z tlupy lovců mamutů se jmenovali

- a) Jeti a Seskvoč
- b) Vlčák a Kočičák
- c) Kopčem a Veverčák

11. Čuk a Gek byli

- a) kluci, kteří se ztratili
- b) objevitelé Čukotky
- 11) čuvač a gekon

13. Kdo se dostal z pohádky do moderní doby?

- a) Fantozzi ze Země koz
- b) Ozzy Osborne
- c) čaroděj ze země Oz

9. Divoký koník Ryn žil na ostrůvku v řece – na kterém?

- a) na Kozím ostrově na Labi
- b) na Střeleckém ostrově na Vltavě
- c) na Kajmaních ostrovech na Amazonce

12. Kdo se honil ve Stínadlech s Vonty?

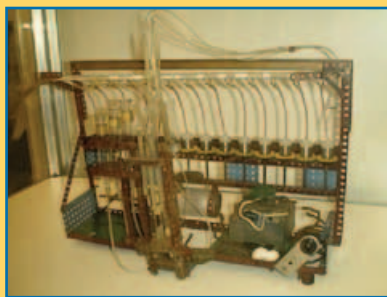
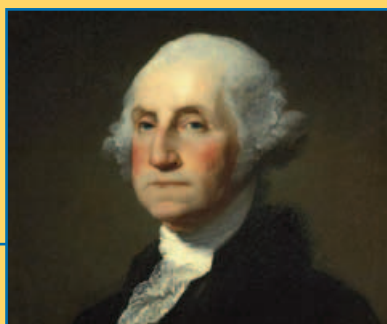
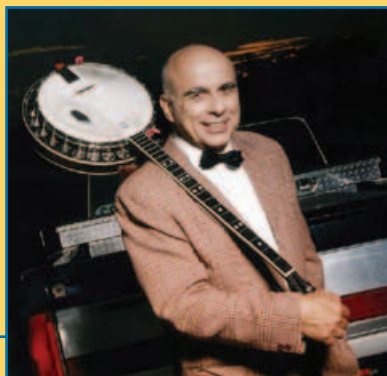
- a) Rychlé džípy
- b) Rychlé šípy
- c) Rychlé pípy

14. Kdo se dostal z moderní doby do pohádky?

- a) pan Tau
- b) pan Majer
- c) pánové Voskovec a Werich

1A, 2B, 3C, 4A, 5A, 6C, 7C, 8B, 9A, 10C, 11A, 12B, 13C, 14B
Správné odpovědi:

1. 2. 1342 král Jan Lucemburský založil na dnešním Smíchově kartuziánský klášter.
4. 2. 1942 v tajném projevu k nacistickým pohlavárům vyložil Reinhard Heydrich plán na „konečné řešení české otázky“.
5. 2. 62 zničilo zemětřesení a sopečná činnost asi 60 % Pompejí.
6. 2. 1847 v pražské nemocnici Na Františku, tehdejší Nemocnici Milosrdných bratří, použil řádový bratr Celestýn Opitz poprvé éterovou anestezii.
6. 2. 1932 narodil se Camilo Cienfuegos, jeden ze tří nejvýznamnějších mužů kubánské revoluce. Zemřel 28. října 1959 při pádu letadla a jeho smrt je dodnes tématem konspiračních teorií.
7. 2. 1812 se narodil anglický spisovatel Charles Dickens (zemřel 8. června 1870).
7. 2. 1862 zemřel František Škroup, hudební skladatel a dirigent (narodil se 3. 6. 1801).
7. 2. 1922 se narodil Jan Skácel, spisovatel, básník a publicista (zemřel 7. 11. 1989).
7. 2. 1942 se narodil Ivan Mládek, skladatel, textař a hudebník.
10. 2. 1962 zemřel malíř a grafik Max Švabinský (narodil se 17. 9. 1873).
11. 2. 1922 se narodil Jaromír Pleskot, divadelní a filmový režisér, herec a překladatel (zemřel 6. 8. 2009).
11. 2. 1962 se narodila americká zpěvačka Sheryl Crow.
13. 2. 1962 zahájily ČSA letecký provoz na první transatlantické lince směřující z Prahy do Havany.
15. 2. 1932 se narodil herec Leoš Suchařípa (zemřel 14. 6. 2005).
15. 2. 1972 se narodil hokejista Jaromír Jágr.
16. 2. 1862 založili Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner Tělocvičnou jednotu pražskou, první českou tělovýchovnou organizaci, která se později přejmenovala na Sokol pražský.
16. 2. 1942 bylo rozkazem říšského protektora v Terezíně zřízeno ghetto, kam byli postupně dopravováni židovští občané z Čech a Moravy.
17. 2. 1992 byl uveden do provozu 216 m vysoký vysílač Praha – město v Mahlerových sadech na Žižkově (stavba zahájena 24. 11. 1985).
18. 2. 1932 se narodil filmový režisér Miloš Forman.
20. 2. 1962 se John Glenn stal prvním Američanem, který obletěl zeměkouli.
21. 2. 1852 zakoupil českoněmecký podnikatel František Ringhoffer v Praze na Smíchově pozemky ohraničené dnešními ulicemi Štefánikova, Plzeňská a Kartouzská a začal na nich stavět továrnu na železniční vagóny.
21. 2. 1902 zemřel Emil Holub, lékař a cestovatel (narodil se 7. 10. 1847).
22. 2. 1902 se narodil Bedřich Bělohlávek, hudební kritik a publicista, autor operních libret a nakladatel (zemřel 5. 5. 1991).
22. 2. 1732 se narodil George Washington, 1. prezident Spojených států amerických (zemřel 14. prosince 1799).
24. 2. 1912 se narodil Jiří Trnka, malíř, sochař a loutkář (zemřel 30. 12. 1969).
25. 2. 1842 se narodil německý spisovatel Karel May (zemřel 30. března 1912).
27. 2. 1912 se narodila Nataša Gollová (vlastním jménem Hodáčová), divadelní a filmová herečka (zemřela 29. 10. 1988).
27. 2. 1902 se narodil John Steinbeck, americký spisovatel oceněný Nobelovou cenou za literaturu za rok 1962 (zemřel 20. prosince 1968).
28. 2. 1782 se narodil Josef Božek, český mechanik, hodinář, vynálezce parního automobilu a konstruktér první parní lodě na Vltavě (zemřel 21. 10. 1835).

Teploučko v Antarktidě

U hydrotermálních prúdů hluboko v oceánu u Antarktidy vědci **nafotili a natočili nové druhy podmořských živočichů a málo známý ekosystém**, který by se dal nazvat rájem koryšů a chobotnic. Tým z univerzity v Oxfordu objevil obrovské množství krabů známých jako Kiwa pirawuda (krab Yeti), kteří souvisle pokrývali mořské dno v blízkosti jednoho z prúdů. Z těch proudů voda o teplotě přes 350 stupňů Celsia, což vysvětluje masivní přítomnost krabů, kteří jinak nedokážou přebývat ve velmi chladném prostředí. Skupina vědců také narazila na dosud neznámý druh chobotnice a vzácný druh mořské hvězdičky.

Jak to tenkrát bylo?

S **novou teorií možné příčiny vyhynutí dinosaurů** i dalších živočišných druhů v oceánech v důsledku dopadu asteroidu před více než 65 miliony let přišli vědci z univerzity ve španělské Zaragoze. Podle paleontologů po dopadu asteroidu nastalo rychle okyselení povrchových vod v oceánech. To by vysvětlilo, proč vyhynulo takové množství druhů, zatímco druhy obývající oceánské dno přežily.

K vynálezu pomohla stavebnice

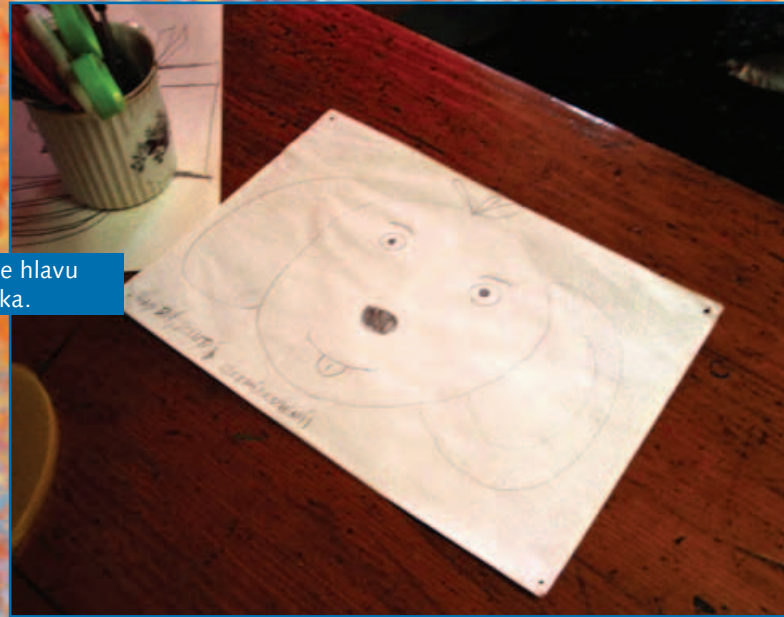
Na Štědrý den roku 1961, tedy před padesáti lety, spatřily světlo světa první měkké kontaktní čočky. **Na prototypu stroje vyrobeném ze stavebnice Merkur se to tehdy podařilo českému chemikovi Ottu Wichterlemu.** První čtyři čočky s pravidelnými okraji potom hned na Boží hod vyzkoušel na druhé oční klinice v Praze. Na patentový úřad potom putovala přihláška už 27. prosince. Tehdejšímu režimu přinesla licence prodaná do Spojených států obrovské množství deviz, z nichž však Wichterle dostal pouze zlomek.

Přiblížila se doba karnevalů, tak jsme si pro vás připravili nápad na vyzdobení sálu, nebo jen vaší klubovny.

PIMPA, oddíl Tlapky

Materiál: krepový papír, tvrdý barevný papír, lepidlo.
Pomůcky: nůžky, tužka.

1. Na šmírák si předkreslete hlavu figury, postavy, či zvířátka.

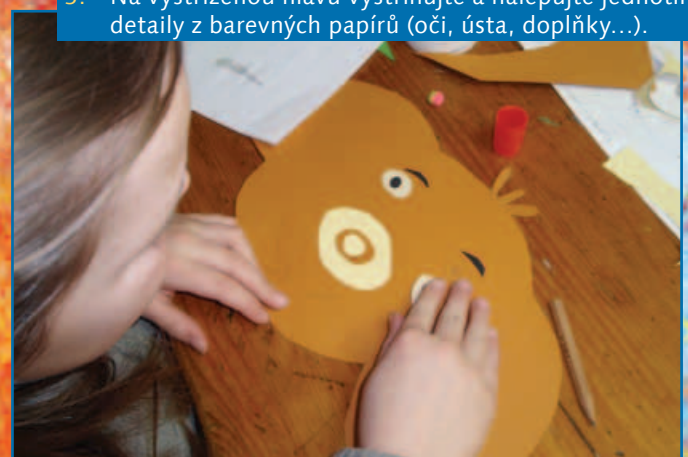
2. Celý obrys hlavy vystříhnete z tvrdého barevného papíru (formát A3).

3. Na vystřiženou hlavu vystřihujte a nalepujte jednotlivé detaily z barevných papírů (oči, ústa, doplňky...).

4. Na závěr si nastříhejte proužky krepového papíru (5x20).

5. Z těchto kroužků slepíte papírový řetěz, který úplně na konec přilepíte i k hlavě jako tělo postavičky.

